107 ISSN 0772-6384
XXXVII[e] jaargang - 1

ten mandere

heemkundige periodiek voor izegem, emelgem en kachtem

MACHINES BOUCHERIE

Machines Boucherie nv
Plast-o-Form nv
Stuivenbergstraat 106
8870 Izegem
Tel. (051) 31 21 41 - Fax (051) 30 54 46

Drukkerij
STROBBE
Vakkundig en vooruitstrevend

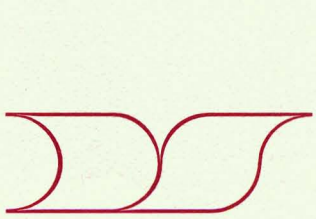

Formulieren • Kalenders • Papier • Enveloppen • Tickets

TEN MANDERE

BESTUUR:

Voorzitter :
Dr. JEAN-MARIE LERMYTE
Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
tel.051/30 39 99

Ondervoorzitter :
ANTOON VANDROMME
Blauwhuisstraat 52, 8870 Izegem
tel. 051/30 31 35

Secretaris : ROBERT LEROY
Boomforeeststraat 49, 8870 Izegem
tel. 051/30 10 56

Ere-Penningmeester : ALBERIC DEPREZ
Ommegangstraat 69/1, 8870 Izegem
tel. 051/30 28 48

Penningmeester : ANDRE MISTIAEN
Hondekensmolenstr. 24, 8870 Izegem
tel. 051/30 36 69

Archivaris : ANDRE DEMEURISSE
Baronielaan 33, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 58

Hoofdredacteur : BART BLOMME
Europastraat 13, 8770 Ingelmunster
tel./fax. 051/30 03 67

Leden :
LUC BILLIOUW
Ter Beemden 16, 8870 Izegem
tel. 051/30 12 23

FREDDY SEYNAEVE
Elegastlaan 14, 8870 Izegem
tel. 051/30 58 31

RAF VANDENBERGHE
Meensesteenweg 77, 8870 Izegem
tel. 051/30 46 23

HENDRIK WILLAERT
Krommekeerstraat 3, 8080 Ruiselede
tel. 051/68 82 45

REDACTIE :

Bart Blomme
Jean-Marie Lermyte
Antoon Vandromme
Raf Vandenberghe

J.-M. LERMYTE, Bedankt, (ere-)penningmeester Alberic Deprez 3

R. VANDENBERGHE, Dertig jaar "Wandelclub Izegem" 5

R. LEROY, Bij een pastoorswissel op Sint-Rafaël 21

J.-M. LERMYTE, José Wylin wint de Izegemse cultuurtrofee 1996 23

A. VANDROMME, Een allereerste Izegemse muziekschool in 1874 29

R LEROY, Actueeltjes nr 59 1996 in woord en beeld 34

X., Van de boekenplank 54

Aan dit nummer werkten mee :
Jean-Marie Lermyte, Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem
Raf Vandenberghe, Meensesteenweg 77, 8870 Izegem
Antoon Vandromme, Blauwhuisstraat 52, 8870 Izegem
Robert Leroy, Boomforeesstraat 49, 8870 Izegem

Verantwoordelijke uitgever : Jean-Marie LERMYTE, Kortrijksestraat 323, 8870 Izegem.
Elke auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage en ontvangt 15 overdrukken.
Voor gehele en gedeeltelijke overname is de voorafgaandelijke toestemming van de heemkundige kring en de auteur vereist.
Bankrekeningnummer : 712-0700260-03

ALG. NUMMER 107, 37ste JG. NR. 1 (april 1997)

LIJST ERELEDEN 1997

In Izegem :

Allewaert, Luc, Marktstraat 14
Allossery, Luc, Roeselaarsestraat 327
Ameye, Jean-Louis, Ommegangstr. 9 bus 3
Berlamont, Paul, Prins Albertlaan 1
Bogaert Jan, O. L. Vrouwestraat 20
Boucherie-Vanfleteren,B., Ambachtenst. 84
Boucherie, Christiane, Abelestraat 61
Bourgeois, André, Sint-Tillostraat 9
Bral-Dejonghe, Rudi, Ardooisestr.62
Bruyneel, R., Ingelmunsterstraat 57
EE.PP. Capucijnen, Roeselaarsestraat 291
Christiaens, Roselin, Grote Markt 17
Compernolle, Etienne, Heibrugstraat 17
D'Artois, Johan, Hondekensmolenstraat 12
David- Hoornaert, Kurt, Gentsestraat 13
Debouserie-Vanlerberghe, M.,Blekerijstraat 3
Debruyne, Rudy, Slagmeersenstraat 13
Decoene, E.H., Jozef, Kerkplein 13
Decoene, Pierre, Kortrijksestraat 319
Defauw, Leon, Gentseheerweg 92
Deforce, Marie-Claire, Nederweg 55
De Forche, Christiaan, Nieuwstr. 27 bus 7
Degezelle, Lucien, Nieuwstraat 4
Demey, Johny, Kortrijksestraat 321
Demoen, Daniël, Sint-Crispijnstraat 26
Denys, Roland, Burg. Vanden Bogaerdelaan 67
De Pélichy, Asbl. F. Kasteelwijk 3
De Poot, Paul, Pr. Albertlaan 61
De Smedt, Dirk, Boomforeeststraat 3
Devoldere, Gaspard, B.de Pélichystraat 14/2
De Vlieghere, Luc, Melkmarktstraat 13
Dubaere, EH. Ludwig, Kerkstraat 7
Duhamel-Deprez, F., Wallemotestraat 16
Dumoulin, Christiaan, Kerelstraat 4
Dupont, Jim, Baron de Pélichystraat 34
Eeckhout, André, Baron de Pélichystraat 4
Eeckhout, Gabriël, H.-Hartstraat 7 b.5
Flamez, José, Bosbeekstr.3
Gesub. Vrije Basisschool, Leenstraat 110
Gesub. Vrije Basisschool, Prinsessestraat 15
Guillemyn, Antoon, Meensesteenweg, 88
Hanssens, E.H. Staf, Roeselaarsestraat 53
Herman, Jerome, Sint-Crispijnstraat 47/1
Herman, Raphaël, Stijn Streuvelsstraat 26
Himpe, Kurt, Baronstraat 4
Hinnaert-Viaene, Anna, Krekelstraat 59
Joos, M., Kloosterstraat 4
Kints, Jean-Pierre, Sint-Crispijnstraat 50
Lannoo, Luc, Vlietmanstraat 2
Lecluyse, Eddy, Abelestraat 25
Loontjes, Alfons, Nieuwstraat 22
Madou, André, Roeselaarsestraat 317
Maertens, Erik, Kerelsstraat 13
Maertens, Raf, Lendeleedsestraat 12 bus 1
Maes, Bernard, Gentsestraat 84
Malfait, Luc, Schoolstraat 32
Mallisse, Jerome, Populierenstraat 2
Marannes, Valere, Ingelmunstersestraat 70
Mattan, Eric, Henri Dunantstraat 45
Naessens, Maurice, Ingelmunstersestr. 50
Nollet-Vanneste, Tony, Kardinaal Cardijnlaan 1
Pattyn, Theo, Lindestraat 11
Rosseel, Luc, Roeselaarsestraat 95
Saelen, Paul, Kruidenstraat 2
Sagon-Vanden Avenne, F. Gentsestraat 17
Seynaeve, Paul, Meensesteenweg 191
Spriet, Noël, Sint-Antoniusstraat 17
Steelandt-Surmont, Elza, Klijtstraat 25
Strobbe-Cardoen, Dirk, Gentseheerweg 98
Strobbe-Staessens, Luc, Vredestraat 1
Terryn-Declercq, Rik, Melkmarktstraat 2
Vanacker, Robert, Steenovenstraat 10
Vanackere, Herwig, Prinsdomlaan 39
Vanbeckevoort, Jaak, Meensestraat 133
Van Den Berghe, André, H. Dunantstraat 3
Vandenbussche, André, Dam 43
Van Der Haeghen, Albert, Baronielaan 26
Vandeputte Didier, Nederweg 14
Vandewalle, Antoinette, Nieuwstraat 9
Vandommele, Chris, H. Dunantstraat 34
Vandommele, Maurits, Slagmeersenstr. 62
Vandommele, Roger, Roeselaarsestraat 93
Vandommele, Roger, Sint-Rafaëlstraat 17
Vandommele, Tillo, Brugstraat 26
Vandorpe, Gerard, Ter Wallenstraat 34
Vandorpe, Marcel, Negenhoekstraat 9
Vandorpe, Roger, Roeselaarsestraat 457
Vandromme, Willy, Baronstraat 112
Vanhaverbeke-Leroy, Luc, Mentenhoekstr. 131
Vanlerberghe, José, Hogestraat 41
Vanlerberghe-Debrauwer, S., Meensesteenweg 33
Vanneste, André, E.H. Emelgemseplein 3
Velghe, Joris, Kortrijksestraat 46
Vens, Werner, Merelstraat 3
Verbeke, Firmin, Nederweg 37
Verhaeghe, Frits, Jan Breydelstraat 49
Verhaeghe, Luc, Oekensestraat 29
Verledens, Willy, Peter Benoitstraat 11
Wybo, Monique, Kokelaarsestraat 107
Wybo, Romain, Ter Wallenstraat 35
Wylein, Freddy, 11 julistraat 11
Zusters van Liefde, Roeselaarsestraat 47
Zusters van Maria, Gentsestraat 31

Ten Mandere, nr. 107 (1997),jg. 37/1

BEDANKT, (ERE-)PENNINGMEESTER ALBERIC DEPREZ!

Jean-Marie Lermyte

Op 1 april 1997 nam Alberic Deprez met veel spijt in het hart ontslag als penningmeester van Ten Mandere. Volle zesendertig jaar lang oefende hij deze functie met hart en ziel uit. Op wie kon Ten Mandere destijds beter een beroep doen dan op de Izegemse directeur van de Bank van Roeselare?

Alberic Deprez werd in Eernegem geboren op 10 februari 1910 als tweede van drie kinderen; de andere twee waren meisjes (Gabriëlle, °1913 en Margareta, °1914). [Henri] Frans, zijn vader, was technicus. Zijn moeder, Helena Vyvey, baatte een textielzaak uit. Na het lager onderwijs aan de gemeenteschool van Eernegem studeerde hij aan het college van de paters kapucijnen in de Boeveriestraat van Brugge. Toen hij in de poësis zat, kwam hij zwaar ten val op het hoofd. Hij lag zes maanden in het ziekenhuis en moest een jaar inactief blijven. Zijn studies heeft hij daardoor niet afgemaakt. Vóór zijn legerdienst werkte hij drie jaar in de Kredietbank in Oostende. De beginjaren dertig betekenden een slechte economische tijd, ook voor de banken. De jongste twee bedienden, waaronder Deprez, werden afgedankt. Zijn directeur zorgde ervoor dat Alberic als bediende in een fabriek op de Conterdam in Oostende aan de slag kon. Negen maanden later werd hij handelsreiziger voor een Brugse firma en voor de zaak van zijn moeder. Hij was daarbij een van de eersten van zijn dorp die met de auto reed. Zo leerde hij ook al vroeg de specifieke middenstandsproblemen kennen. Alberic Deprez is steeds een middenstandsfiguur geweest.

Hij trouwde in 1936 met Raphaëlla Seynaeve; uit het huwelijk werd één dochter geboren: Liliane. Het jonge paar ging in Roeselare een winkel van textiel en textielbenodigdheden uitbaten. In 1938 werd hij gemobiliseerd in Stalhille en in 1939 in Antwerpen. Na de demobilisatie was hij niet langer handelsreiziger in textielwaren, maar stond hij met zijn vrouw in de winkel. Op 24 februari 1968, toen zijn beroepsloopbaan al lang een andere wending had genomen, verloor Deprez zijn echtgenote. Hij hertrouwde op 22 december 1972 met Paula Corteville, weduwe van Arthur Scheldeman en moeder van twee dochters.

Het geboortehuis van Alberic Deprez in Eernegem.

In 1937 werd in de schoot van het Verbond voor Ambachten en Neringen (VAN), de Beroepsvereniging van Textieldetaillanten van Roeselare opgericht, die later de benaming NAVETEX kreeg. Deprez was een van de medestichters. In 1949 verliet deze beroepsvereniging de VAN en stapte ze over naar het NCMV. Op 24 juli 1947 was hij in de Patria in Roeselare medestichter van het Provinciaal Verbond voor Textieldetaillanten, met zetel op de Garenmarkt in nummer 17 in Brugge. De Roeselaarse textieldetaillanten sloten in 1949 aan bij het NCMV-Gewest Roeselare-Izegem en zo leerde Deprez de toenmalige voorzitter van het Izegemse NCMV, Aimé Rosseel, kennen. Omstreeks deze tijd kwam hij in de Brugstraat in

Alberic Deprez en Paula Corteville in 1988.

Izegem wonen, waar de winkel van textiel en textielbenodigdheden werd voortgezet. Zelf werkte Alberic Deprez nu als boekhouder bij zijn schoonbroer Maurice Perneel, die voor de regio Kortrijk de consessie voor de distributie van Coca-Cola verworven had.

Op 4 mei 1953 trad Deprez in dienst van de Bank van Roeselare. Hij werkte een maand of zeven in Roeselare, tot hij op 26 december 1953 als agent de Bank van Roeselare in Izegem mocht opstarten. Het toenmalige Izegemse kantoor bevond zich naast het huidige gebouw, dat op 12 november 1963 officieel in gebruik werd genomen. Het was meteen het einde van de textielzaak. In 1954 werd hij directeur. In 1957 besliste het Dagelijks Bestuur van het NCMV-Izegem dat alle financiële verrichtingen zouden gebeuren via de Bank van Roeselare en dat de boekhouding volledig werd toevertrouwd aan penningmeester Deprez, die al sedert 11 mei 1955 lid van het Dagelijks Bestuur was.

Alberic Deprez bleef bankdirecteur tot 31 december 1976, maar hij breide er nog een hele periode aan als penningmeester van enkele verenigingen. Hij was penningmeester van het NCMV, de Verkoopactie en het Batjescomité tot in het najaar van 1990 en penningmeester van het Stedelijk Feestcomité tot 31 december 1996.

Het is gekend dat Alberic Deprez graag eens 'goed ging eten' en daarbij op geen frank keek. Dat was *zijn* geld. Men kan niet eens zeggen dat hij voor de financies van Ten Mandere evengoed zorgde als voor zijn eigen geld. Neen, want Alberic Deprez was als penningmeester aan de gierige kant, om het zacht uit te drukken. Voor noodzakelijke uitgaven bij Ten Mandere wilde hij wel de beurs openen, maar hij moest er toch heel zeker van zijn dat de uitgave verantwoord was. De lezer kan zich moeilijk een idee vormen van de vele, vele uren die Alberic Deprez met zijn echtgenote Paula Corteville in Ten Mandere heeft gestopt. Er waren niet alleen jaarlijkse honderden boekingen van inkomsten (vnl. lidmaatschapsbijdragen) en uitgaven, er was ook het klaarmaken van de verzending, die steeds even zorgvuldig gebeurde. Er zou zeker nooit een nummer verstuurd worden dat nog niet betaald was!

Alberic en Paula, we danken jullie van harte. We hopen dat er, ondanks jullie gevorderde leeftijd, nog een aantal mooie jaren mogen volgen! Want bij Ten Mandere is jullie pensioen pas op dit moment ingegaan. Het bestuur ging eenparig op het voorstel van zijn voorzitter in om Alberic Deprez de titel van ere-penningmeester toe te kennen.

We zijn blij te kunnen vermelden dat André Missiaen, ondanks een druk beroepsleven, bereid werd gevonden om de taak van Alberic over te nemen. We weten nu al dat de inzet van zijn vrouw daarbij niet onbelangrijk zal zijn.

Bronnen: Jean-Marie LERMYTE, *Een eeuw Middenstandsleven in Izegem*, Izegem, NCMV-Izegem, 1996, passim, vnl. p. 124-125; interviews met Alberic Deprez en Paula Corteville.

Ten Mandere, nr. 107 (1997) jg.37/1

DERTIG JAAR "WANDELCLUB IZEGEM"

Raf Vandenberghe

Ontstaan

Er was eens een tijd, waarin volop werk was en waarin de welstand zienderogen toenam. Het was de tijd, waarin iedereen geneigd was zich "gemotoriseerd" te verplaatsen, waarin de fiets een zeldzaamheid begon te worden, de tijd ook waarin voor iedere school een schoolbusje begon te rijden. Het was de tijd waarin woorden als lichaamsbeweging en "fitness" weinig indruk maakten.

Wij hebben het over de jaren zestig, de "golden sixties".

In dit - relatief - ver verleden, in deze leefwereld, is WANDELCLUB IZEGEM geboren.

Wandelclubs - evenmin als wielertoeristenclubs - behoorden helemaal niet tot het straatbeeld. In de tijd dat Wandelclub Izegem ontstond was hij dan ook de enige dergelijke vereniging te Izegem. Intussen zijn er zeven wandelclubs actief, nl. KWB-Wandelclub *Voetje voor voetje*, *Wandelclub Vlaams Huis*, *Vlaamse Wandelaarsbond*, *Wandelclub Izegem*, *Wandelclub Jeugdcentrum*, *Wandelclub Germina*" en wandelclub *De Mandelstappers* van Emelgem.

Toch was er nationaal en internationaal al enige belangstelling voor de wandelsport. De hoofdwegen van de GR-paden, die van Zweden tot Zuid-Frankrijk gingen, -de *Grande Randonnée*, bij ons vertaald als *Grote-Route Paden* - bestonden al. Deze vereniging had ook al een leuze, nl. *Un jour de randonnée - huit jours de santé.*

De stichters-in-spé van Wandelclub Izegem kenden de GR en de leuze. Hoewel zij, met enkele families, in de vakantietijd het liefst naar het buitenland gingen wandelen of er bergtochten gingen maken, hadden zij toch ook al het Belgische gedeelte van de "Sentiers de Grande Randonnée" de GR 5, de GR O (Ourthe) en de GRE (Oostkantons) bijna helemaal afgewandeld. Omdat zij meer nabije gelegenheden tot wandelen zochten, reden zij op 27 mei 1967 met een 25 personen naar Kortrijk om er deel te

Kortrijk 27 mei 1967 : de eerste wandeltocht, waar Wandelclub Izegem ontstaat. We herkennen rechts op de 1ste rij : Geert Ghekiere, Karel en Cyriel Declercq. 2de rij : Christine Declercq, Marijk en Jean-Pierre Claus. 3de rij : Griet Tanghe en Lucienne Ghekiere. 4de rij : Walter Naert, Etienne Vanhaezebrouck, Frans Claus. Op de 5de rij o.m. Frieda Baert.

nemen aan de *Eerste Internationale Wandeltocht.* Daar waren verschillende verenigingen present, zoals para's, brandweerlieden, scouts en andere jeugdbewegingen. Zij kregen er een deelnemingsformulier in hun handen gestopt, waarop zij de naam van de vereniging moesten invullen. Maar.... er was geen vereniging, laat staan een naam. Ter plaatse kozen zij en schreven zij op: *Wandelclub Izegem.*
Maar dan lezen wij in het verslag over 1967: *"Gedurende de tocht trachtten wij het marstempo van de groeperingen bij te houden en wij bereikten pompaf de eindmeet. Zonder te kunnen genieten van het natuurschoon of zelfs zonder voldoende tijd om een foto of een dia te nemen. Wij kregen een paar Gulden Sporen als troostprijs, en elk een herinneringsspeld en een wandelboekje. In de loop van de week werd daarover nagekaart. Wij vonden dat dit geen wandeling maar een mars was. Daar waar onze voorkeur uitging naar een rustige familiewandeling, met middenin een rustpauze. Zo besloten wij zelf een wandeling in die zin in te richten. Alle kennissen ontvingen een uitnodiging en zo vond onze eerste familiale wandeling plaats onder het - vertaalde - motto :* "Eén dag in de vrije natuur is acht dagen gezondheidskuur". *De deelnemende families waren niet allemaal van Izegem, maar ook van een tiental omliggende gemeenten, zodat in ons reeds de gedachte is opgekomen om de naam Wandelclub Izegem te wijzigen in een meer algemene naam."*
De naam staat er dertig jaar later nog altijd, de gedachte komt nooit meer op.

Aanvankelijke werkwijze en pioniers
Van het begin af - en nu nog trouwens - opteerde Wandelclub Izegem voor een maandelijkse gezinswandeling, behalve tijdens de wintermaanden. Daarvoor spraken zij aanvankelijk meestal iemand aan van de gemeente waar zij wilden gaan wandelen. Deze persoon stippelde een parcours uit, van 8 tot 12 km als de wandeling gepland was voor een zondagnamiddag, of van 15 tot 20 km als het als dagwandeling bedoeld was. Een andere keer zochten zij zelf een wandelparcours uit. Dit zoeken kon gemakkelijk twee, drie of vier zondagen in beslag nemen. In beide gevallen werd

Roger Claus, stichter en eerste voorzitter.

uitgekeken naar een drankgelegenheid ongeveer halfweg de wandeling, waar mogelijkheid was voor een drankje en een plasje.
Vóór de wandeling werd een uitnodiging gestuurd naar allen die hun naam opgegeven hadden, voor zover zij tenminste af en toe deelnamen. De eerste wandelingen waren gratis; daarna werd een omhaling gedaan om de druk- en portkosten te dekken. Nog later werd een vaste deelname in de kosten gevraagd van 5 fr., later 10 en 15 fr. (kinderen halve prijs). Wij lezen : *Dit is niet de gezonde oplossing, omdat de gezinnen die altijd deelnemen in feite altijd de kosten dragen voor de gezinnen die maar zelden komen.* Bovendien betekende dit inzamelen voor elke wandeling een tijdverlies. Deze werkwijze werd dan ook na drie jaar vervangen door een jaarlijks lidgeld. Vanaf 1970 bedroeg dit 70 fr., vanaf 1975 100 fr. vanaf 1980 150 fr. en sinds 1988 200 fr. per gezin.
Bij het nalezen van de eerste uitnodigingen en verslagen valt het op dat er geen enkele naam vermeld wordt. Wel zien wij telkens het adres "Prinsessestraat 136" bovenaan. In feite draaide de hele werking rond de persoon van Roger Claus, echtgenoot van Paula Sintobin. Hij was de ziel en de duivel-doet-al. Hij en niemand anders zocht

maandelijks een geschikte wandeling uit. Hij, of één van zijn kinderen, typte de uitnodigingen en ontving het deelnemingsgeld. Hij zorgde voor de bekendmaking via de pers of via de radio (Jan Lambin met het programma *De Postillon*). Bij het secretariaatswerk werd hij wel eens geholpen door zijn buurman Jules Sevenoo.
Tot de pioniers van het eerste uur behoorden, behalve de familie Roger Claus, ook de families Cyriel Declercq, Roger Devos, Azer Ghekiere, Walter Naert, Roger Vancoillie, Urbain Vroman, Eugeen Windels en nog anderen.

Een moeilijk begin

De eerste zelf-ingerichte wandeling ging door op 25 juni 1967, in Wulvergem aan de voet van de Kemmelberg. Ze kreeg de naam *De omloop van de Kemmelberg*, en een man van ter plaatse, Cyriel Billiau, was de gids. Er waren 58 deelnemers. Wij lezen daarover in het verslag :*Het was zwoel en onweerachtig weer, en plots werd de hemel inktzwart. Van de streek van Belle kwam een onweer af, met in het midden iets als een zwarte kolom. Er werd geschuild in een klein huisje, en toen de groep na het onweer zijn weg voortzette beseften allen dat ze aan een groot gevaar ontsnapt waren. In het bos van de Warande lagen bomen er gekraakt als lucifertjes bij, de weg was totaal versperd door ontwortelde bomen. Daken van huizen waren eenvoudig weggenomen, elders waren er pannen weg, maar alle huizen in de kom van de gemeente waren beschadigd. Zware takken waren door de brandvensters in de kerk geslingerd. De temperatuur was met vele graden gedaald, maar de hemel was van wolken gezuiverd. De top van de Kemmelberg werd bereikt en wij hadden een prachtig vergezicht tot Ieper.*
In de loop van 1967 werden nog drie wandelingen ingericht. In augustus wandelden 65 deelnemers door het natuurreservaat in Oostduinkerke, in september waren er al 76 liefhebbers om in Aalter de *Loveld-en Kranepoelwandeling* mee te wandelen. In oktober maakten 93 wandelaars een kunsthistorische wandeling mee door Brugge.
Er waren drie stadsgidsen als begeleiders; interessant is de opmerking van een van hen : *Ik heb deze wandeling reeds gedaan met toeristen uit alle landen van de wereld en ik ben verheugd voor de eerste maal in mijn loopbaan als gids zo'n grote groep Westvlamingen te mogen rondleiden.*
Het jaar 1967 werd in december besloten met een zogenaamde *Jaarvergadering* in de zaal Sportief, wat een vaste traditie zou worden. Alleen de hutsepot ontbrak er die eerste keer nog aan....

Hoe het groeide

In 1968 werden zeven wandelingen ingericht. In april reisden 62 deelnemers met autocars naar Watermaal-Bosvoorde, om er tussen de bloeiende Japanse kerselaars te gaan wandelen. Door een storm de dag voordien waren evenwel veel bloesems afgewaaid, en werd er eerder op een bloesemtapijt gewandeld.
In mei wandelden 87 deelnemers langs de smokkelpaden aan de Franse grens. In juni trokken ze met 65 door het Tillegem-bos. In augustus groeide de groep voor het eerst boven de honderd deelnemers: 102 wandelaars wandelden in De Haan een nieuw wandelpad in, tot aan de wijk Vosseslag. In september bezochten ze met 103 de stad Ieper en wandelden ze er op de oude vestingen. In oktober waren er al 154 deelnemers aan een herfstwandeling door de bossen van Hertsberge. De laatste wandeling van 1968 was een sneeuwwandeling, die van het Rustoord via Wallemote naar de Klare Gracht ging en terug, met 71 deelnemers. Met zijn allen zaten ze daar zo dicht mogelijk rond de "buizenstoof", terwijl Martha koffie bracht in haar grote "spoelkommen" die zij van overal uithaalde.
Weer werd het jaar besloten met een jaarvergadering, waar 140 wandelaars aan deelnamen. Ze ging opnieuw door in de zaal Sportief, en na een gezonde Vlaamse hutsepot werd naar dia's over de voorbije wandelingen gekeken, geluisterd naar een verslag en bijhorende opmerkingen en zelfs gezongen.
Het jaar 1969 begon met een wandelzoektocht in Emelgem. (Gedurende een vijftal jaar werd elk jaar een wandelzoektocht ingeschakeld). De andere wandelingen van 1969 gingen door in Kruiskerke, Sint-Martens-Latem, Ruddervoorde, Loker, Knokke, Sint-Andries, Zonnebeke en Brugge. De mooiste plekjes uit de omgeving werden één na één ontdekt: de Leie, de

Munkebossen, de Rodeberg, het Zwin, het Polygoonbos, de vestingen van Brugge en Ieper. Maar wat in 1969 vooral opvalt is dat het aantal deelnemers reeds zes maal de 100 overschreed, met uitschieters in Kruiskerke met 137 en in Brugge met 163 wandelaars. Het was uiteraard prettig om te voelen dat het initiatief succes kende. Maar wie voor een dergelijke grote groep een geschikte plaats moet zoeken voor een rustpauze, met gelegenheid voor een drankje en een plasje, ondervindt al gauw dat die gelegenheden schaars zijn ! Meer dan eens was er dan ook niets te vinden.
Op de jaarvergadering 1969 - reeds traditioneel met hutsepot en dia's - waren 185 deelnemers.

In 1970, 1971 en 1972 werden telkens negen wandelingen ingericht. Ze waren zeer gevarieerd, telkens werden andere horizonten verkend. In 1970 werd - buiten Izegem - gewandeld in Zevekerke, Amougies, Meetkerke, De Panne, Sint-Kruis en Oostende. In 1971 werden Wijnendale, Bellem, Wingene, Proven, Beauvoorde, Koksijde en Bachte-Maria-Leerne ontdekt of herontdekt. In 1972 trok de wandelclub naar Oostkamp, Kruishoutem, Lendelede, Zandvoorde, Passendale, Gistel, Nieuwpoort, Ronse en Varsenare. Het aantal deelnemers bleef hoog en ging vaak ver boven de honderd : in april '70 in Zevekerke waren er 157, in mei '70 in Amougies 167, in augustus '70 in De Panne 176, en in mei '71 in Wijnendale waren er zelfs 201 wandelaars. Dit laatste aantal was ook het recordaantal.

Natuurreservaat De Panne, augustus 1970 : Op kop Eric Carrette met hondje Bruno, Ann en Roger Defour en Michel Kesteloot. Links zien we o.m. Marijke en Jean-Pierre Claus.

De wandelclub ergens te velde tussen De Klijpe en Ronse, september 1972.
De koeien kijken geïnteresseerd.

Meer medewerking bij de organisatie

In het verslag van de februariwandeling 1972 staat een eenvoudig zinnetje : *De heer Claus doet een opmerking tot medewerking*. Het kan inderdaad teveel zijn voor één persoon. Vóór de start van de wandeling in Oostkamp vroeg Roger Claus in het algemeen, en aan sommigen individueel, om medewerking bij de organisatie. Verschillende mensen verklaarden zich bereid, en vanaf midden 1972 ging de feitelijke leiding van de wandelclub in handen van Raf Vandenberghe. Roger Claus bleef evenwel bij naam voorzitter, hij bleef een stuwende en zorgende vaderfiguur die van nabij de nieuwe initiatieven van de wandelclub gadesloeg. Zijn dochter Marijke Claus bleef de uitnodigingen typen en versturen.

Tijdens het wandeljaar 1972 zagen de wandelaars al de eerste wijzigingen. Drie wandelingen werden geleid door mensen uit eigen kring. Op 4 juni 1972 leidden Germain Cornillie en Roger Defour de wandeling in Passendale, en op 24 september 1972 de zeer mooie wandeling in Ronse. Op 20 augustus 1972 leidde Roger Devos die in Nieuwpoort.

Het programma werd vanaf wandeljaar 1973 in groep opgemaakt. Ten huize van Raf en Marcella Vandenberghe vergaderden in september de zogenaamde *gidsen*. Het waren aanvankelijk Frans en Olga Claus, Germain en Alma Cornillie, Roger en Irène Defour, Roger en Andrea Devos en Azer en Grietje Ghekiere. Het volgend jaar kwamen Willy en Monique Vandemoortele en Eugeen en Maria Windels erbij. Iedereen kende ergens een of andere mooie bestemming, waar ze al eens gewandeld hadden of waar ze een uitgestippelde wandeling wisten zijn. Zo was het jaarprogramma in de kortste keren ingevuld. Tijdens dezelfde bestuursvergadering werd ook de jaarvergadering in mekaar gestoken. Hoewel het stramien ervan redelijk vast bleef, werd er toch gezocht naar enige variatie in het menu en naar een passend ontspanningsgedeelte. In de vergadering kwam ook de kastoestand aan bod, de evaluatie van het voorbije wandeljaar, de vertegenwoordiging in

sport-en cultuurraad enzomeer.
Er bleef zelfs voldoende tijd om een stukje taart te eten en een glas te drinken. Toen einde 1975 Marijke Claus afhaakte als secretaresse, nam Roger Devos de taak over. In januari 1976 werd hij officieel de secretaris, en Frans Claus de penningmeester van de wandelclub. Zij bleven het tot einde 1981.

De organisatie krijgt een vaste vorm
Het jaarverslag werd in 1970 voor het eerst - en daarna elk jaar - afgesloten met een klein statistiekje. Sinds het ontstaan in 1967 waren in eigen organisaties al 287 km afgelegd door samen 3 518 wandelaars. Einde 1972 waren het al 490 km en 5 859 wandelaars. Als iedere dag in de vrije natuur acht dagen gezondheidskuur betekent, hoe gezond moeten de leden van Wandelclub Izegem dan zijn ?
Ieder wandeljaar werd ook besloten met de intussen gekende jaarvergadering. In 1970 was daar een recordaantal van 207 deelnemers aanwezig.
Vanaf 1973 ontstonden nog meer vaste patronen, die er 24 jaar later nog geheel of gedeeltelijk terug te vinden zijn. Jaarlijks werden 8 à 9 wandelingen georganiseerd van ongeveer 10 km, zo mogelijk in een straal van 25-30 km rond Izegem. Eén van de gidsen-echtparen zocht het parcours uit en nam de leiding. Tot hun eer mag gezegd worden dat zij er in alle gevallen werk van maakten en er ook in slaagden mooie en niet-platgetreden paden te vinden. Eventjes zijn weg verliezen kon wel maar gebeurde uiterst zelden ! Van bij het begin af kregen zij het volle vertrouwen van de leden, die dan ook uiterst talrijk kwamen opzetten. In 1973 en 1974 waren er gemiddeld steeds méér dan 100 deelnemers.
Behalve de maandelijkse zondagnamiddag-wandelingen werden er regelmatig dagwandelingen ingericht, die wat verder afgelegen konden doorgaan. De eerste in deze reeks ging door in Nieuwpoort op 20 augustus 1972. Er werd 's middags gepicknickt, later werd meestal voor een warm etentje gekozen. Vóór de middag werd 8 à 9 km gewandeld en na de middag nog een 10-tal. Zo waren er in de loop der jaren dagwandelingen in Oostduinkerke (1974), de Zwalmstreek (1975), De Panne (1976), De Panne-Beauvoorde (1977), Brugge (1978), Munkzwalm (1979), Kortrijk (1980), Koksijde (1981), Brussel en Kluisbergen (1982), Gent en Damme (1983), Frans-Vlaanderen (1984), Louise-Marie en Knokke (1985) Assenede - de fameuze Polder- en Krekenwandeling - (1986) enz...
Vanaf 1973 werden ook tweedaagse wandelingen ingericht, waarover verder.
Daarbij kwamen - en gingen - de T.T.B. (trein-tram-bus)-wandelingen. In 1988 gingen 72 wandelaars per trein naar Lier om er te wandelen, in 1989 64 naar Turnhout en Kasterlee en in 1990 40 naar Geraardsbergen. Verder kwamen en gingen de zoektochten, en de wandelingetjes vóór en na de jaarvergaderingen.
Halfweg elke wandeling werd na verloop van tijd steeds (zo mogelijk) gezorgd voor een rustpauze. Op de duur werd dit wel eens zo'n gezellige bedoening, dat er per ongeluk een trappist méér gedronken werd dan goed was voor de conditie, zodat dan het tweede deel van de wandeling in de verdrukking kwam.
Een goede gewoonte die er in 1985 kwam op initiatief van de secretaris Gerard Vandorpe, was het aanbieden van het jaarprogramma aan de leden in de vorm van een verzorgde wandelkalender. Hij werd gedurende vele jaren gratis gedrukt bij Inter Nos, de laatste jaren wordt hij geschonken door de drukkerij Nonkel.

"Izegem wandelt"
Op 25 juni 1972 werd een nieuwe traditie geboren. Een idee van de Stedelijke Sportraad werd door Wandelclub Izegem uitgewerkt en kreeg de naam *Izegem Wandelt*. Het werd een familiewandeling van 8 km, met vertrek en aankomst aan het Jeugdcentrum, Mentenhoekstraat, en met een rustpauze in de Klare Gracht. Het was heerlijk weer en er waren 572 deelnemers, waaronder heel wat leden van het stadsbestuur en een honderdtal leden van de wandelclub.
In 1973 volgde de Stedelijke Sportraad het nationaal initiatief van het *Olympisch Minimum*. Er waren daarbij zeven proeven, waaronder een proef wandelen die door Wandelclub Izegem georganiseerd werd. Volgens leeftijd en geslacht (en kleur van de nagestreefde medaille !) moest

een afstand van minimum 10 tot maximum 50 km gewandeld worden. Start en aankomst waren in het Kartouchke in Emelgem, en er werd gewandeld tot aan het Bloemgat, telkens een circuit van 5 km. Door het slechte weer echter daagden amper 65 wandelaars op.
Op 20 oktober 1974 was *Izegem Wandelt* weer aan de beurt. Weer zocht Wandelclub Izegem het parcours uit en regelde zij een en ander. Weer waren start en aankomst in het Jeugdcentrum, en weer was het een rotte regendag, zodat slechts 50 wandelaars (echte liefhebbers dan, vooral leden van Wandelclub Izegem) er op stonden om ondanks alles toch te wandelen.
Op 11 mei 1975 werd *Izegem Wandelt* weer ingericht, maar deze keer met vertrek en aankomst in zaal Iso. De afstand bedroeg 10 km, en opnieuw was het minder goed weer. De 200 deelnemers, waaronder een 60-tal van Wandelclub Izegem, werden de eerste kilometer door het trommelkorps van de Harmonie van de Congregatie voorafgegaan.
De stedelijke wandeling van 1976 verliep enigszins anders. Izegem had intussen twee officiële wandelpaden, waarover verder meer. Op 2 mei 1976 werd het *Roger Clauspad* officieel ingewandeld. Vóór de wandeling spraken Andrea Devos, als voorzitster van de gezinsraad en Florent Vandenberghe, als schepen van stad, de wandelaars toe. De scoutsdrumband speelde en marcheerde met hart en ziel om het wachten op te vrolijken, en deed ook nog keurig en stijlvol de wandelaars uitgeleide bij de start. Het weer was bewolkt en winderig, er waren 375 deelnemers.
Op 1 mei 1977 was er nog eens een *Izegem Wandelt*, met 150 deelnemers, waaronder burgemeester en schepenen. Het trommelkorps van de Congregatie was weer paraat bij de start en de eerste kilometer.
Op 7 mei 1978 en op 6 mei 1979 was de organisatie van *Izegem Wandelt* meer en meer in handen van de Stedelijke Sportraad, met steeds méér medewerking ook van de andere Izegemse wandelclubs die intussen ontstaan waren. Er waren verschillende afstanden naar keuze 5, 12 of 25 km.
Dit was de overgang naar de volledige nieuwe organisatie vanaf 27 september 1980, die de naam kreeg *Internationale Wandeltocht en Massaloop.* Het initiatief ging volledig over in handen van de Stedelijke Sportraad, de wandelclubs stonden enkel nog in voor het parcours van de wandeltochten van 13 (later 10) of 20 km.

Tweedaagse uitstappen

Vanaf 1973 ontstond een nieuwe traditie die nu nog om de twee jaar herhaald wordt. Het betreft een tweedaagse wandeluitstap, met een wandeling de zaterdag na de middag en één de zondag voor de middag. Daarbij wordt het cultureel aspect niet vergeten, zoals een bezoek aan Spa, Leuven, Meise, Huizingen, de Voerstreek of Arras. Het uitzoeken van parcours en logement en de hele organisatie was tot in 1994 in grote mate het werk van Raf Vandenberghe.
In 1973 reisden 72 leden mee naar Jalhay, om er in het Hertogenwald te gaan wandelen. Er werd gelogeerd in een "Gîte d'Etappe", zeer democratisch. Op zaterdagavond werd daar ook lekker gegeten, en vooral de ambiance van zaterdagsavonds zullen de deelnemers nooit vergeten. Dit kwam voor een deel door de wijn, die veel te lekker en vooral veel te goedkoop was. De wijnkelder werd dan ook leeggedronken. En de prijs voor de deelname (autocar, verblijf en drie maaltijden) bedroeg welgeteld 490 frank. In 1974 probeerden ze het succesverhaal in Jalhay over te doen. 76 leden reisden mee, deze keer werden GR-paden langs de Hoegne gevolgd, en de uitstap kostte reeds 590 frank. In de jaren daarna volgden tweedaagsen in :

- Londen (1975), met 95 deelnemers,
- Ovifat (Hoge Venen) (lente 1976), met 77 deelnemers,
- weer Ovifat (herfst 1977) met 47 deelnemers,
- Nonceveux (1979) met 55 deelnemers,
- Herentals (1980) met 59 deelnemers,
- Parijs (1984) met 90 deelnemers,
- Amsterdam (1986) met 98 deelnemers,
- Echternach (1988) met 97 deelnemers,
- Königswinter (1990) met 73 deelnemers,
- weer Ovifat (1992) met 68 deelnemers,
- Saint-Valéry-sur-Somme (1994) met 40 deelnemers
- Laforet (1996) met 63 deelnemers.

Jalhay, juni 1974 : even verpozen op een liggende boomstam.
V.l.n.r. : Irène Maddens, Noëlla Maes, Marcella Vandecappelle, Piet Vandenberghe, x, Georges Verbanck, zijn zoon en echtgenote, Marcel Vandecappelle, enz...

Londen, april 1975 : wandeling door Hyde-park.

Hoge Venen, mei 1976 : Eventjes wachten op de groep, want iedereen doet het stap voor stap, zoekend naar vaste grond.
V.l.n.r. : Luc en Marcella Vandecappelle, Christiane Folens, Andrea Coolen, enz...

In 1982 ontbreekt de tweedaagse. Ze moest doorgaan in Brussel,maar door een "perte-totale" tijdens de verkenning werd ze noodgedwongen vervangen door een eendaagse stadswandeling. Aandachtige lezers zullen misschien vragen hebben bij het zeer verschillend aantal deelnemers. Behalve het feit dat de grootste aantrekkingskracht uitgaat van de plaatsen met grote namen als Londen, Parijs en Amsterdam, spelen ook andere factoren een rol, als het samenvallen met communie- of andere feesten, met verlengde weekends, enz...
De grote moeilijkheid bij het inrichten van een tweedaagse bestaat er in dat in een streek die zich leent voor twee mooie wandelingen ook logies voor een grote groep tegen een democratische prijs gevonden moet worden. Bovendien is busvervoer zo duur geworden, dat enkel met goedgevulde cars gereden kan worden.
Een andere moeilijkheid is het vinden van een passend zateravondprogramma. In Londen kon gereserveerd worden voor Jesus Christ Superstar, in Parijs voor de Folies Bergères en in Amsterdam had men de keuze tussen Herman Van Veen of het Concertgebouw. Elders moesten de deelnemers meestal tevreden zijn met de leute die ze zelf maakten.

Het overlijden van Roger Claus en andere leden

In september 1975 werd Roger Claus zwaar ziek. Hij verscheen nog eens bij de start van de wandeling op 12 oktober in Oostrozebeke, hij zag er zelfs goed uit. Maar op 3 november stierf hij, hij was in april 55 jaar geworden. Hij werd, begeleid door heel veel trouwe en dankbare wandelaars, begraven op 8 november 1975. Zijn liefde voor de natuur en voor de wandelsport, zijn eerlijke en eenvoudige kameraadschap, zijn zorg en kommer voor alles en iedereen blijven voor allen een voorbeeld.
Zijn opvattingen over de wandelclub : gezellig, familiaal, zonder competitiegeest, zonder aanzien van politieke kleur, rang of stand, natuur- en

Op weg naar Ovifat, mei 1976 : de jeugd-in-jeans doet het samen-apart.
V.l.n.r. : Piet Vandenberghe, Hans Vandecappelle, Hans Maes, Bart Vandenberghe, Jan Maes, Trui en Koen Buyse.

Herentals 1980 : Maria Vermaut en Gerard Vandorpe aan de leiding.

cultuurminnend, blijven het waard om in stand gehouden te worden. Roger kende, deels door zijn werk als handelsreiziger, zoveel mooie plekjes om te wandelen. Hij was zijn tijd vooruit toen hij Wandelclub Izegem oprichtte. De geschiedenis, het blijvend groot aantal deelnemers aan de wandelingen en de zeven lokale wandelclubs hebben hem gelijk gegeven.
Het was voor hem een bekroning dat hij zijn naam mocht geven aan het eerste Izegemse wandelpad, het Roger Claus-pad, dat in 1975 uitgestippeld werd. Het situeert zich in Emelgem en gaat over een 11-tal km verharde en bewegwijzerde wegen. Het parcours werd uitgetekend en beschreven door Roger Devos, bijgestaan door Frans Claus en Raf Vandenberghe. Bij het uitstippelen leefde Roger nog. Tegen dat het door het Stadsbestuur erkend moest worden, was hij overleden. Nu is het zo, dat het Stadsbestuur in de regel de naam van levende of pas overleden personen niet geeft aan straten of paden. Toch werd zijn naam in dit geval gebruikt. (In verband met de andere Izegemse wandelpaden kan gezegd worden dat Roger Devos en Raf Vandenberghe eveneens betrokken waren bij de uitstippeling van het Kastelenpad, en dat Frans Claus ooit een voorstel indiende voor een wandelpad in het oosten van de stad, dat er echter niet gekomen is.)
Een ander overlijden dat de wandelclub diep trof was dit van Willy Vandemoortele, op 16 februari 1978. Willy was bestuurslid en wandelaar met hart en ziel, voor zijn wandelclub was niets teveel gevraagd. Zijn wandeling in Geluwe in augustus 1978 had hij reeds meerdere malen verkend, na zijn overlijden heeft zijn vrouw Monique Mortier en zijn familie ze overgenomen en geleid. Willy was pas 52 jaar toen hij stierf.
Andere leden die de wandelclub tijdens hun lidmaatschap uitgeleide moest doen waren :

- Gabriël Lapeire, ziek neergevallen tijdens een wandeltocht te Sint-Michiels, waar Wandelclub Izegem zich bij aangesloten had, op 25 april 1971 en de woensdag daarop overleden.
- Gabriël Herreman, overleden op 18 juli 1985 (42 jaar oud),
- Palmer Pareit, op 21 augustus 1990 (74 jaar oud),
- Florent-Roger Kesteloot, op 30 augustus 1992 (71 jaar oud),
- Joris Buyse, op 18 september 1993 (61 jaar oud)
- Roger Bonte, op 27 oktober 1993 (58 jaar oud).

Allemaal zijn ze veel te jong van ons heengegaan.

De jaarvergaderingen

Hoger werd al geschreven, dat vanaf 1967 het wandeljaar besloten werd met een zogenaamde *Jaarvergadering*. De leden namen daar graag en talrijk aan deel, zelfs talrijker dan aan de wandelingen ! Tot in 1980 (behalve in 1978) ging de jaarvergadering telkens door in Zaal Sportief. Er werd altijd gegeten, meestal hutsepot met worst; later kwam daar wel enige afwisseling in. (In 1968 en in 1969 kostte hutsepot 35 fr. per persoon). In de beginjaren, zelfs tot 1980, was het etentje steeds omkaderd met een diavoorstelling over de eigen wandelingen en soms ook over de reizen van leden. In 1971 was er bovendien een *wandeltekenwedstrijd* voor de kinderen-leden. Soms werd ook wel eens gezongen, een potpourri met allerhande liedjes werd zelfs op stencil gezet. In 1972 werden de dia's aangevuld met het optreden van een humorist en van de vlaggegroep Telstar uit Pittem. In 1973 was er een optreden van vier jonge Izegemse kunstenaars. In 1974 werden de dia's aangevuld met een "Droedel"-spel. In 1975 werd de hutsepot vervangen door een koude schotel, en kwam een goochelaar het onspanningsgedeelte aanvullen. In 1976 trad een humorist op. Zo bereikten zij 1977, het tiende wandeljaar, met een feestelijke jaarvergadering waarover verder meer.

In 1978 werd het stamlokaal Sportief ingeruild voor Mandeldale. Bij het traditionele programma kwam een voorspel : een avondwandeling, met prijzen voor de meest originele verlichting. De korte wandeling zou nog enkele jaren op het programma blijven. De twee volgende jaren ging de jaarvergadering weer door in de zaal Sportief; in 1979 werd de verkiezing van een mannelijke *Superstar* georganiseerd (een vrouwelijke jury koos Frans Claus), in 1980 waren er volksspelen en een kleine kaarting.

In 1981 kwam een kentering in de aanpak van de jaarvergadering. Er werd gekozen voor de Oude Sint-Pieter, en voor amusement waarin de leden maximaal betrokken waren. De hutsepot smaakte er lekkerder dan ooit tevoren, het dicht-bijeen-zitten bracht meer gezelligheid, en het *Bingo*-spel van Frans Claus bracht de spanning en het plezier erin. In 1982, '83 en '84 bleef de jaarvergadering doorgaan in de Oude Sint-Pieter, en het bleef er lekker en zeer gezellig. Het geslaagde ontspanningsgedeelte lag zeker mee aan de basis van het vernieuwd succes. In 1983 resp. 1984 leidde Frans Claus het *Vermicellispel* en de *Blinkshow*, een spel met geheimzinnige voorwerpen. In 1984 was er de *Waar-of-niet-waar partner show*, waar Antoine Mallisse voor de eerste maal zijn talent als entertainer en spelleider demonstreerde. Hij mocht dit nadien blijven doen. De rol van strenge deurwaarder bij de spelletjes werd zeer secuur vervuld door Gerard Vandorpe; ook hij kreeg er een abonnement op. Vanaf 1985 verhuisde de jaarvergadering, wegens plaatsgebrek. Er werd sindsdien gekozen voor 't Kartouchke.

In de jaarvergadering van 1985 werd het spel *Hoger-Lager* gespeeld, onder leiding van Leon Balcaen. 1986 en 1987 waren feestelijke jaarvergaderingen, en zie daarvoor de paragraaf *Lustrumi*. In de jaarvergadering 1988 werd een ander hoogtepunt bereikt met het spel *'t Is maar een woord. Het Izegems woordenboek op zijn kop gezet*, voortaan onder leiding van Antoine Mallisse. De jaren daarop bleven ze vasthouden aan de goede traditie : even wandelen, een aperitief waar Alma Corneillie-Neyrinck en Irène Defour-Windels steeds voor zorgden, een etentje, koffie van 't Kartouchke en geiteaart waar Gerard Vandorpe voor instaat, en daarna spelletjes waar de deelnemers zoveel mogelijk bij betrokken worden, op het podium of met een deelnameformulier. Zo kregen zij in 1989 een *Telebingo*, in 1990 *De drie Wijzen*, in 1991 een *Denksport-en Wandelsportkampioenschap*, en in 1992 een *Gespleten-Spreuken Tombola*. Al die jaren was er ook een prijzenregen, die op één of andere aangename manier door de deelnemers "verdiend" moesten worden. In 1990 viel de avondwandeling weg die aan de jaarvergadering voorafging: een paar keer slecht weer en problemen met het omkleden deden de goesting overgaan. De jaarvergaderingen van 1993 en 1994 boden verder alle traditionele ingrediënten, met in 1994 de wisseling van voorzitter, onder de opgewekte tonen van de Blaaskapel van de Congregatie en daar bovenop een solo van Germain Cornillie. In de jaarvergadering 1995 beleefde de wandelclub dan weer een primeur: een

videoreportage van Daniël Bridelance over de wandelingen van het voorbije jaar.
Jaarvergadering 1996, de dertigste in rij, werd gevierd met een bijzonder lekker etentje, zoals steeds met aperitief en dessert, en daarna de ontspanning *Zich ziek lachen is gezond*, gebracht door Firmin Debusseré. Een tombola, met een prijs voor ieder gezin, besloot ook deze jaarvergadering.
Jaarvergaderingen kunnen gezellig zijn ! Voor middernacht geraakt niemand daar weg. Vooral als de leden betrokken kunnen worden bij een of ander spel is er leute en plezier. Helaas zijn deze spelen niet altijd voor de hand liggend, ook al biedt de televisie wel eens inspiratie.

De koekenzondagwandelingen
Bij het programmeren wordt gezorgd dat de maandelijkse wandelingen zoveel mogelijk doorgaan op de derde zondag van de maand, als het kan. In september kozen zij de tweede zondag, omwille van het Herfstmuziekfestival. In Izegem wordt op de tweede zondag van september ook koekenzondag gevierd, en waarom zou de wandelclub dat niet meevieren, vonden Alma en Germain Cornillie. In het verslag van 1977 wordt daar voor het eerst melding van gemaakt, als hadden zij daar bij verrassing voor iedereen een paar koekenboterhammen meegebracht. Deze idee bleef hangen en in september 1979 heette de wandeling nog wel *Poelbergwandeling*, maar de koekenboterhammen waren er al uitdrukkelijk en overvloedig bij, klaargemaakt door hetzelfde echtpaar. Sinds 1980 dan heet de septemberwandeling *Koekenzondagwandeling*, en de mensen die de koekenboterhammen en de koffie klaarmaakten waren, naast Alma en Germain Cornillie, Irène en Roger Defour,

Meulebeke, september 1984 : koekenboterhammen in de koeienstal.
We herkennen (staande) Germain Cornillie en Margriet Schelpe,
(aan "tafel") Roselin Meulebrouck, Lucien Maertens, Rosette Windels.

Thérèse en Gerard Vandorpe en ook een keer Christiane en Romain Maes. Vooral de koekenzondag van 1984 zal voor velen onvergetelijk blijven. Met zijn allen zaten ze in Meulebeke ergens in een leegstaande (nette) koeienstal, op balen stro, met tafels eveneens van stro maar mèt tafelkleed. Zij zullen steeds met genoegen terugdenken aan die gastvrije en vriendelijke boerin en boer. Vanaf 1989 kreeg de koekenzondagwandeling regelmatig concurrentie van de Open Monumentendag. Om dit te omzeilen, en ook om de leden van de wandelclub toe te laten er aan deel te nemen, werd van 1992 tot 1995 de *Koekenbroodwandeling* op de zaterdag vóór koekenzondag ingericht. Niettegenstaande het zoeken en verplaatsen bleven al die jaren drie constanten: de gedienstige ploeg die alles klaarmaakte (voor zover ze vrij waren) , de lekkere en met boerenboter gesmeerde Izegemse koekenboterhammen-mét-en-zonder-krenten, en de koffie naar believen.

Lustrumvieringen

Als een vereniging het geluk heeft enkele jaren te blijven bestaan, komen er verjaardagen en valt er af en toe wat te vieren. Behalve enkele beschouwingen en herinneringen op papier, werd als eerste de tiende verjaardag gevierd, tijdens de wandeling van 12 juni 1977 te Hertsberge. Ze kreeg de naam *Jubileumwandeling*, en werd verzorgd door de echtparen Willy en Monique Vandemoortele en Eugeen en Maria Windels. Er was een zoektocht per gezin; met hindernissen, want met een rode lippenstift kan men wel eens wat bijtekenen ! Na de wandeling bleef de groep samen in café *Gemeentehuis*, waar de prijzen voor de zoektocht uitgedeeld werden. Bovendien kreeg ieder gezin een herinnering, die bestond uit een mooie leren sleutelhanger, met het logo van de wandelclub in gouddruk. Raf Werbrouck had het embleem ontworpen, Azer Ghekiere had de cliché gegraveerd, Eugeen Windels had het leer geleverd en Luc Vandecappelle had ze gemaakt.
De tweede viering ging door op de jaarvergadering van 1977. Er waren dia's over de tien voorbije wandeljaren, met een prijskamp eraan verbonden. Er was ook de verkiezing van de *Wandelprinses 1977* (Ingrid Mallisse kreeg de kroon), er waren oude volksspelen en tussenin nog een spetterend optreden van de *Bourbon Street Band* uit Lendelede.
Tijdens de jaarvergadering van 1982, na de vijftiende verjaardag, werd aan de leden opnieuw een herinnering uitgedeeld. Zij bestond uit een set leren onderleggers, met het logo van de wandelclub in gouddruk.
In 1986 werd het twintigste wandeljaar gestart en de twintigste jaarvergadering herdacht met een mis voor de levende en overleden leden van de wandelclub. Ze ging door in de Sint-Pieterskerk en werd voorgegaan door Pater Marcel Vandecappelle, lid van de wandelclub. Na een korte wandeling volgde dan het feestprogramma: lekker eten en een *Diarama van 20 jaar wandelclub*, met bijhorend spel en prijsvragen, onder leiding van Antoine Mallisse. Op 21 juni 1987 werd de twintigste verjaardag gevierd met een *Jubileumwandeling*, een dagwandeling met vertrek en aankomst in Kemmel. Eigenlijk waren er drie wandelingen : de Monteberg-wandeling, de Lettebergwandeling en de Lork-wandeling, alle drie verkend en geleid door *anciens* : Germain en Alma Cornillie, Roger en Irène Defour en Eugeen en Maria Windels. Na de wandeling was er voor alle leden een gordelportemonnee met embleem van de wandelclub. 1987 werd besloten met een feestelijke jaarvergadering, waar gezongen en zelfs gedanst werd.
Uiteraard werd ook het Zilveren Jubileum, in 1992, niet vergeten. De juniwandeling van dat jaar ging door aan de voet van de Kemmelberg, met start in Wulvergem zoals in 1967. Rotweer was het, niet voorspeld, maar toch de hele dag lang. De gidsen, Jean-Pierre en Hilda Kints, kregen wel lof maar wilden ook wel graag eens mooi weer voor hun wandeling! Tijdens de pauze, in Mesen, werden de oudste en enige overgebleven pioniers van juni 1967, Eugeen en Maria Windels, in de bloemetjes gezet. Voor alle leden was er een picon en nog een souvenir: een sleutelhanger met embleem. Voor deze gelegenheid hadden Alma Cornillie-Neyrinck, Irène Defour-Windels en Maria Windels-Vermaut nog eens hun naaimachine op punt gezet en hun oude beroepskunst gedemonstreerd. Luc Vandecappelle zorgde voor de rest.

Tijdens de Zilveren Jaarvergadering, in 1992, werd lekker geaperitiefd en gegeten van het buffet. Na en tussen de *gespleten-spreuken-tombola* werd gezongen met Joost Vanbrussel en Dries Bekaert. Nu wacht de viering van de dertigste verjaardag, onder meer met het schrijven van deze beknopte geschiedenis van de voorbije drie decennia.

Intussen werd er ook gewandeld

Behalve herdenken, vieren en eten werd er ook nog elke maand gewandeld. De wandelingen van de eerste vijf jaar werden hoger al min of meer opgesomd. Waar bleven de gidsen steeds nieuwe en interessante plekjes vinden ? Wel, dit moeten de leden hen toegeven: zij zijn vindingrijk en toegewijd. Eigenlijk zijn zij altijd alert als er over wandelingen gesproken of geschreven wordt, en als zij ergens komen zien zij het altijd met de ogen van de gids die zoekt of er daar geen mooie wandeling van te maken zou zijn. Bovendien worden in meer en meer gemeenten bewegwijzerde wandelingen gevonden.
Vanaf 1973 werden nooit meer gidsen van ter plekke aangezocht. Het zou niet moeilijk zijn om hier de meest succesvolle wandelingen te vernoemen. Het zou evenwel niet eerlijk zijn tegenover de gidsen, want op een aantal zaken hebben zij geen vat.
Het is niet opportuun om hier de locaties van dertig jaar wandelen op te sommen. Toch maar een greep uit de rijke keuze : De Ardooieveldwandeling in Ardooie, De Kezelbergwandeling in Dadizele, de Frauenlobwandeling in Wijtschate, de Hector Planckaertwandeling in Wortegem, de Vlaamse Ardennenwandeling in Kwaremont, de Vrijboswandeling in Houthulst, de Don Boscowandeling in Kortrijk, de Palingbeekwandeling in Zillebeke, de Molenwandeling in Oostrozebeke, het Fazantenpad in Bellegem, het Vlasserpad in Ooigem, de Ryckeveldewandeling in Sijsele, het Kastelenpad in Merendree, de Muizelmolenwandeling in Hulste, de Boswandeling in Aalter, het Bloemenpad in Kanegem, de Van Raemdonckwandeling in Boezinge, en zo gaat dat maar door, alles samen zouden er een tweehonderdvijftig wandelingen geweest moeten zijn.
Gedurende drie jaar werd ook ingespeeld op de trein-tram-bus aanbieding.
Er waren wandelingen van een tiental km, er waren sneeuwwandelingen elk jaar dat het kon, er waren zoektochten en avondwandelingen, er waren dagwandelingen van vijftien tot twintig km, er waren intussen ook al dertien tweedaagsen waar wel eens een goede conditie verwacht werd. Wie nóg meer wilde, kon meestappen in wandelingen van stedelijke en andere organisaties, en dat gebeurde ook.
Volgens het jaarverslag van einde1996 werden zo in de periode 1967-1996 reeds 2 910 km afgewandeld in de eigen organisaties. Niemand zal dit denderend veel vinden, en Wandelclub Izegem had ook nooit de bedoeling kilometers te vreten. De wandelingen werden opgevat als rustige, familiale wandelingen, jaren lang waren er kinderwagens mee. Maar in dezelfde periode waren er op de eigen wandelingen 21 024 deelnemers, die gedurende een halve of een hele dag hun longen gevuld hebben met gezonde buitenlucht, die hun luie zetel en hun televisie gelaten hebben voor wat zij waren en die in beweging gekomen zijn. Dit getal moet toch enige indruk maken.

Leden en bestuur

Er wordt onderscheid gemaakt tussen leden-gezinnen en deelnemers aan de wandelingen. In 1973 waren er 88 betalende leden-gezinnen, een getal dat in de volgende jaren wat daalde, maar tegen 1989 weer de 90 bereikte. In 1997 zijn er 75 gezinnen betalend lid van Wandelclub Izegem. Op de wandelingen van 1996 waren er op de negen wandelingen 554 deelnemers, een gemiddelde van 60. Daarbij was een wandeling van 31, op moederdag, en een met 48, op een regendag. Maar er waren er ook met 72 en 74 deelnemers. De jaren daarvoor geven ongeveer hetzelfde beeld. Los van de cijfers zijn er zaken die niet in getallen uitgedrukt kunnen worden. Voor velen is de wandelclub een vriendenclub, waar men graag naartoe komt om mekaar te ontmoeten, om bij mekaar te zijn. Daarbij wordt in de wandelclub helemaal niet gekeken naar rang of stand of zuil of wat dan ook. Deze vriendschap

Aalter, mei 1977 : de jeugd leidt.
V.l.n.r. Wim en Piet Vandenberghe, Pieter Colpaert en Hilde Decroix. Piet en Pieter waren ook de gidsen.

reikt vaak veel verder dan de maandelijkse zondagnamiddag. Als wandelen een liefhebberij en een tijdverdrijf is, is wandelen in clubverband ook een vorm van sociaal contact. De lichaamsbeweging, de mooie natuur, de gezonde lucht, het vleugje cultuur af en toe komt er bovenop. Wandelclubleden ontdekken plaatsen waar ze geen weet van hadden, ze vinden ongekende schoonheid, en.... ze weten steeds waar en wanneer ze beginnen en eindigen.
Voor het bestuur is het een plezier om te werken voor deze leden. Hun stiptheid, opgewektheid, tevredenheid zijn bijna spreekwoordelijk.

Het bestuur - eigenlijk een té plechtig woord voor de echtparen die elk jaar de voorbereiding van minstens één wandeling op zich nemen - telt in 1997 10 (dubbele) leden. Jean-Pierre Kints is voorzitter sinds 1996, Alma Cornillie-Neyrinck is ondervoorzitster sinds 1982 en Gerard Vandorpe is secretaris, eveneens sinds 1982. Hun echtgenoten - respectievelijk Hilda, Germain en Thérèse - zijn er uiteraard bij betrokken. Verder zijn er, in alfabetische orde : Daniël en Jacqueline Bridelance, Jozef en Irène Debusschere, Roger en Irène Defour, Lucien en Maria Devos, Lucien en Denise Maertens, Antoine en Rika Mallisse, Gaby en Rosa Rosselle en Eugeen en Maria Windels. In de loop van de dertig jaar is er regelmatig eens aflossing gebeurd. Raf Vandenberghe, die wegens een knieletsel niet meer mee kon wandelen, deed in 1994 afstand van het voorzitterschap na 22 jaar. In de jaarvergadering van 1994 gaf hij de fakkel door. Na een huldiging ontving hij een schitterende en zeer betekenisvolle "wandeltrofee", een kunstwerk in ceramiek van Frans Deveughele. De stichter en eerste voorzitter, Roger Claus, is overleden, evenals bestuurslid Willy Vandemoortele. Andere gewezen bestuursleden die om een of andere reden ontslag gaven zijn : Leon en Paula Balcaen, Frans en Olga Claus (gewezen penningmeester en creatief organisator), Roger en Andrea Devos (gewezen secretaris), Azer en Grietje Ghekiere (die in het geheugen blijven als winnaars van de stedelijke en deelnemers aan de provinciale gezinskwis in 1973/1974), Romain en Christiane Maes en Luc en Andrea Vandecappelle.
Het mag gezegd worden dat het succes van Wandelclub Izegem voor een groot stuk te danken is aan de bestuursleden. Hun enthousiasme werkt aanstekelijk, hun bereidheid en hun inzet zijn

voorbeeldig. Spontaan bieden zij zich aan om op de gewenste datum een wandeling te verzorgen, en dit doen zij dan op een schitterende wijze. Er wordt moeite noch tijd gespaard om te zoeken, te verkennen en nog eens te verkennen, een geschikte parkeerplaats en rustplaats te vinden en zelfs af en toe voor een verrassing te zorgen. Ook bij andere gelegenheden, zoals de jaarvergaderingen en koekenzondagen, zijn zij altijd bereid om de handen uit de mouwen te steken.
Gelukkig zijn de verenigingen die over zulke "trekpaarden" kunnen beschikken.
Drijft er dan geen wolkje boven Wandelclub Izegem ? Jazeker, want heel veel leden zijn er al bij van bij de beginjaren. Zij vieren ook verjaardagen. Zo komt het, dat de laatste jaren de afstand van de wandeling al eens wat korter en het tempo wat lager wordt. Gelukkig komen er nog elk jaar nieuwe leden bij, jonge en minder jonge. Uiteindelijk zal het aan hen zijn om de goede tradities van Wandelclub Izegem op te nemen en door te geven.

Foto's : Germain Cornillie, Azer Ghekiere, Bert Maes en Raf Vandenberghe.

Jaarvergadering, november 1994.
Na een toespraak van Antoine Mallisse (midden) ontvangt de uittredende voorzitter Raf Vandenberghe de "wandeltrofee", terwijl zijn echtgenote Marcella Vandecappelle bloemen krijgt.

Jaarvergadering, november 1994.
De uittredende voorzitter Raf Vandenberghe (rechts) "geeft de fakkel door" aan de nieuwe voorzitter Jean-Pierre Kints.

Ten Mandere, nr. 107 (1997) jg. 37/1

BIJ EEN PASTOORSWISSEL OP ST.-RAFAEL

Robert Leroy

De jongste Izegemse parochie is aan haar vierde pastoor toe: de E.H. Leo Loosveld.
Een kort historisch overzicht.
Op 1 oktober 1963 werd de nieuwe parochie, komende uit de grote St.-Tilloparochie, juridisch erkend door de Staat, maar onderpastoor Gerard Feryn was in feite reeds dienstdoende pastoor vanaf eind februari 1962, nadat bisschop J. De Smedt de nieuwe kerk had ingewijd. In augustus 1962 vestigde E.H. Feryn (° West-Vleteren, 21.12.1915) zich in de Slagmeersenstraat 162. Begin 1964 werd hij officieel aangesteld als eerste pastoor van de nieuwe parochie. In 1970 nam hij zijn intrek in de nieuwe pastorie in de H. Dunantstraat 52. Ondertussen had hij in de loop van 1966 versterking gekregen in de persoon van medepastoor Adelin Vanhullebusch (° Oedelem, 08.07.1926). De parochie groeide voortdurend aan, de parochiezaal Uilenspiegel werd gebouwd, de St.-Rafaëlsschool werd één der meest bevolkte scholen van stad. Naar het eind van 1972 moest pastoor Feryn, om gezondheidsredenen afscheid nemen van Izegem. Hij werd rector van de St.-Godelieveabdij te Gistel, waar hij af en toe nog het bezoek ontvangt van oud-parochianen.
Op 3 november 1972 werd de E.H. Michiel Doom (° Passendale, 19.03.1920) aangesteld als tweede pastoor. Hij slaagde er zeer vlug in bij al zijn parochianen sympathie en begrip op te wekken. Zijn pastoorschap kende 20 jaar lang een gestage groei in aantal zielen: van 2700 naar ruim 3250. De Chiro kreeg een drietal lokalen om te vergaderen, twee speelpleinen met accommodatie ontstonden en de parochiezaal werd uitgebreid. E. H. Doom wist zich te omringen van een schare toegewijde medewerkers en kreeg in april 1979 E. H. Antoon Delhaye als medepastoor i.p.v. E. H. Vanhullebusch, die pastoor was benoemd te Hollebeke in maart 1979. Die tweede medepastoor bleef op de parochie tot 5 april 1990. E.H. Delhaye (°Poperinge, 14.12.1937 - † Izegem, september 1990) was zowat de man van de liturgie en kerkzang en van de jeugd.
Samen met E.H. Doom vierde de ganse parochie haar zilveren jubileum; de kerk werd gerenoveerd, alle bonden en verenigingen bloeiden, maar er kwam geen nieuwe medepastoor, de last begon te wegen en E.H. Doom trok nog twee jaar alleen de kar tot september 1992. Daarna vestigde de 72-jarige priester zich te Roeselare.
E.H. Albert Maertens bleef een tijdje administrator op onze parochie tot op 17 september 1992 E.H. Frans Viaene (° Kuurne, 18.07.1937), komende van St.-Eloois-Winkel, benoemd werd als derde pastoor van de St.-Rafaëlsparochie en feestelijk werd aangesteld op 18 oktober 1992. Hij ontpopte zich vlug als een geliefd en sociaalvoelend pastoor met een bijzondere aandacht voor de zieken, de oudere en eenzame parochianen. Op 20 augustus 1995 vierde heel de parochie geestdriftig zijn zilveren priesterjubileum, om enkele maanden later, op 18 januari 1996, verslagen zijn onverwachte dood te vernemen.
Als verweesd bleven de parochianen achter. De administrator die aangesteld werd om alles op de parochie tijdelijk waar te nemen, was E.H. André Vermeersch, oud-pastoor van St.-Hilarius, Wevelgem en wonende te Lendelede. Deze innemende priester, met zijn nooit wijkende glimlach en rijzende gestalte wist in zeer korte tijd de harten te winnen van gans de parochie. Dagelijks was hij op de parochie, voor iedereen bereikbaar, open, hartelijk. Aan zijn mandaat kwam een einde toen de parochie haar vierde pastoor aangewezen kreeg door het bisdom: het werd een geboren Izegemnaar, E.H. Leo Loosveld (° Izegem, 05.05.1946).
Kleuter-, lager- en middelbaar onderwijs had hij in onze stad gevolgd. De studenten-pronostieken,

toen hij in retorica zat, waren unaniem: Leo werd een "rok" ! Hij deed zijn priesterstudies aan het Groot-Seminarie te Brugge en studeerde ondertussen ook aan de KUL alwaar hij promoveerde tot Lic. Morele en Religieuze Wetenschappen. Hij werd gewijd in 1972 en begon zijn priesterarbeid als medepastoor op de St.-Vedastusparochie te Menen in november 1972. Hij bleef daar tot juli 1983 om dan medepastoor te worden in de decanale St.-Niklaaskerk en -parochie te Diksmuide. Hij verbleef er zes en een half jaar om dan in januari 1990 als jonge pastoor benoemd te worden te Snellegem. Daar werd onder zijn herderschap het mooie romaanse kerkje volledig gerestaureerd. E.H. Loosveld jeunde zich als liefhebber-historicus !

Pastoor Leo Loosveld nam zijn nieuwe taak te Izegem op vanaf 1 juli 1996 (hij had vooraf te Snellegem nog eerst zijn zilveren priesterjubileum gevierd!) en werd plechtig en feestelijk aangesteld op zondag 11 augustus 1996.
De St.-Rafaëlsparochie telt nu ongeveer 3 700 zielen, bezit een mooie kerk, die velen ons benijden, een goed uitgeruste parochiezaal, een speelplein, ruime jeugdlokalen en vooral een rijk arsenaal aan toegewijde medewerkers op de parochie. Iedereen wenst de nieuwe, Izegemse, pastoor het allerbeste, een lang en gezegend herderschap toe !

Ten Mandere, nr. 107 (1997), jg. 37/1

JOSÉ WYLIN WINT DE IZEGEMSE CULTUURTROFEE 1996

Jean-Marie Lermyte

Op maandag 25 november 1996 kreeg José Wylin in de gemeenteraadszaal de cultuurtrofee 1996 uitgereikt. Zijn vele muzikale verdiensten werden in het lang en het breed uitgesmeerd door Geert Orgaer, voorzitter van het Stedelijk Raad voor Cultuurbeleid. Schepen van Cultuur Gerda Mylle onthulde de eigenlijke trofee, een aquarel van Chris Verbeke, getiteld 'Orchestratie', met bestaande en fictieve muziekinstrumenten. In zijn dankwoord betrok José Wylin uitvoerig Herman Roelstraete. Zijn woorden waren geestig, maar naar het einde toe toch ook bitter. We citeren.
Voor zeer concrete en eenmalige evenementen ontving ik al een aantal prijzen, (zoals in de derde kleuterklas voor het feilloos prikken op de lijntjes, later voor de eerste plaats in een miniemenveldloop waar ik de andere twee mededingers met brio versloeg, en ook nog in een paar accordeonwedstrijden, waar we eerst onze trofee zelf moesten kopen...)
(...)
De talrijke positieve reacties van de toehoorders betekenen een hart onder de riem. Het zou ons dan inderdaad bijzonder verheugen om ook vanwege de overheid dezelfde waardering te genieten, in opdrachten vertaald. En dan pas kunnen wij op onze waarde een uitstraling voor de stad, voor Vlaanderen betekenen.
Tussen de toespraken door kon De Kleine Compagnie haar muzikale waarde tonen.

José Wylin werd op 9 januari 1953 geboren in Kortrijk, maar sleet heel zijn jeugd in Gullegem. Hij is de zoon van Michel en Laurette Vanoosthuyse en heeft twee broers en één zus. Als muzikaliteit erfelijk is dan moet die er gekomen zijn via zijn grootouders Pattyn, die van Sint-Eloois-Winkel waren. Hij woont in de Europalaan 23 in Izegem en is de vader van Mieke en Liesbeth.

Zijn lager onderwijs volgde hij aan de Vrije Lagere School van Gullegem. Na zijn humaniora in de Latijn-Wetenschappelijke afdeling aan het college van Izegem studeerde hij aan de normaalschool van Torhout Nederlands, Engels en Duits. Hij studeerde af in 1975.

Hij doorliep de volledige cursus notenleer aan de muziekschool in Sint-Eloois-Winkel en koos als muziekinstrument dwarsfluit. In 1973 keerde hij naar de muziekschool terug, dit keer in Izegem, om er naast dwarsfluit ook orgel te studeren. Hij volgde in de muziekacademie van Izegem ook harmonie bij Philippe Sorgeloos. Na zijn normaalschoolstudies behaalde hij in 1985 via de Centrale Examencommissie in Gent het diploma muziekpedagogie. Van Herman Roelstraete kreeg hij privélessen muziekanalyse. Accordeon had hij toen al lang leren spelen, bij enkele privé-leraren.

Van 1975 tot 1979 was hij voltijds muziekleraar aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Oostende, behalve tijdens zijn legerdienst in 1976-1977. Wylin had toen nog niet het vereiste diploma, maar was in Torhout opgevallen bij Antoon Defoort, die diocesaan inspecteur voor het muziekonderwijs was. Toen al! Op 1 januari 1980 kon José Wylin als studiemeester-opvoeder starten in het Izegemse Sint-Jozefscollege. Hij moest er wachten tot 1993 voor hij er ook muziekleraar werd. In 1995 werd hij dan - eindelijk! - taalleraar.

Als zeventienjarige richtte José Wylin in Gullegem het jeugdorkest Kantiek op, met vierentwintig jonge blazers, accordeons en gitaren. De groep bracht pittige, lichte en ritmische muziek. Wylin was niet alleen dirigent, maar schreef ook alle melodieën en liederen. Na acht jaar moest hij zijn medewerking opzeggen. De

José Wylin stelt in 1989 in de Sint-Tilloschool een aantal volksinstrumenten voor.

vereniging werd opgedoekt toen zowat iedereen in het huwelijksbootje begon te stappen. In de late jaren 1970 was Wylin lid van een amusementsorkestje dat uitgroeide tot een serieuze big-band; het bestond in zijn tijd uit een trompettist, een saxofonist, een accordeonist en een drummer en musiceerde op basis van improvisatie.

In het begin van de jaren 1970 werden hij en zijn zus als accordenonisten lid van Die Boose. Dansleider Willy De Backer kwam het hen vragen omdat het orkestje voor een optreden in Parijs dringend versterking nodig had. José Wylin was tot 1990 leider van het orkestje, maar is nog steeds losse medewerker. Hij maakte daar kennis met Herman Roelstraete en leerde er met volksmuziek omgaan. Wylin, die zijn vuurdoop bij Kantiek had ondergaan, kon nu ook arrangementen schrijven voor Die Boose. Enkele ervan zijn te vinden op de langspeelplaat van Die Boose die eind 1984 opgenomen werd; het zangkoor stond o.l.v. Roos Devos en de orkestgroep o.l.v. Wylin. Hij zou ontslag nemen als bestuurslid en muzikant bij die Boose toen hij het te druk kreeg.

José Wylin was nog niet lang aan het Sint-Jozefscollege verbonden, toen hij de woensdagnamiddag al muzikale workshops organiseerde voor de collegeleerlingen. Er werd o.a. een bezoek gebracht aan de firma Artec in Kuurne, de platenopnamestudio KRITZ in Kuurne, de BRT-gebouwen van omroep West-Vlaanderen in Kortrijk en aan componist Herman Roelstraete. Nadat Jeugd en Muziek in het Sint-Jozefscollege activiteiten organiseerde, werd dat muziekbeluisteren in de jaren 1990 een eigen college-organisatie. De leiding ervan berust bij José Wylin.

Stilaan wilde José Wylin meer dan louter volksdansbegeleiding bij Die Boose. Hij vatte het plan op om daarnaast ook op zelfstandige basis met een groep te musiceren. Zo ontstond in 1978 het Westvlaams Volksorkest, naar het voorbeeld van het Brabants Volksorkest. Het bracht oorspronkelijk populaire negentiende-eeuwse Vlaamse volksmuziek: polka's, walsen, mazurka's, scottiches, redowa's.

José Wylin en zijn groep zouden verder evolueren. Er werd niet alleen volksmuziek, maar ook oude burgerlijke dansmuziek gespeeld. Een nieuwe benaming drong zich op. Zo ontstond uit het Westvlaams Volksorkest in september 1985 De Kleine Compagnie. Deze groep brengt vooral Vlaamse dansmuziek uit de 17e en 18e eeuw. Op 16 november 1986 trad het Westvlaams Volksorkest samen met de kindervolksdansgroep Vlijtigh ende Boos op in het Stedelijk Auditorium. Het was het eerste grote optreden van het Westvlaams Volksorkest.

Voor het Westvlaams Volksmuziek deed José Wylin ooit zijn eerste archiefonderzoek. Met o.a. het Gentse stads- en rijksarchief zou hij later steeds meer kennis maken. Ook de Koninklijke Bibliotheek van Brussel, de Universiteits-bibliotheek van Leuven, de bibliotheek van het Koninklijk Muziekconservatorium van Brussel, de Bibliothèque municipale de St.-Omer, de Bibliothèque Nationale de Paris, de stadsarchieven van Kortrijk en Brugge en een aantal privé-archieven kregen Wylin over de vloer. Want ook

dat is een van zijn grote verdiensten: dank zij intens veldwerk stukken van onder dikke stoflagen opdiepen. De muziekstukken die Wylin (her)ontdekt zijn zelden of nooit speelklaar. De oude muziekpartituren moeten soms gereconstrueerd of aangevuld worden. Ze worden herschreven naar hedendaagse normen, maar in de oorspronkelijke sfeer. Ze moeten op zijn minst gearrangeerd worden, want de vaak eenstemmige muziek moet door diverse muziekinstrumenten gebracht worden. Voor dat herschrijven of uitvoerbaar maken van deze oude muziek, beschikt Wylin al een aantal jaren over een computer.

Op 8 december 1987 was het Westvlaams Volksorkest te horen op een ATP-avond aan de Katholieke Universiteit van Kortrijk. "Begeleid luisteren naar volksmuziek" heette het programma, waaraan professor Chr. De Paepe meewerkte.

Op 5 november 1988 brachten de elf muzikanten van het Westvlaams Volksorkest in het stedelijk muziekauditorium 'Dansen uit Vlaanderen', met dansen en liederen uit de 17e eeuw, contradansen en colonnes uit de 18e en gezelschapsdansen en baldansen uit de 19e eeuw. Alle muziek werd er door Wylin in haar historische context gesitueerd.

Op 3 november 1990 trad De Kleine Compagnie in het stedelijk auditorium op met het avondvullend programma 'Revolutionair'. De concertavond was opgebouwd rond drie thema's: de bloeitijd onder Maria-Theresia, de onrustige periode van Jozef II, en de Franse periode tot onder Napoleon. Niet alleen de muziek was origineel. Als bindteksten werden authentieke teksten uit die tijd gebruikt, soldatenbrieven, maar ook dagboeken en kronieken; die presentatie was in handen van Cathérine Vandoorne en Dierk Rosselle.

De Kleine Compagnie in 1990

N.a.v. dit programma verpreidde José Wylin een brief waarin hij De Kleine Compagnie voorstelde. We citeren er uitvoerig uit, omdat ze zijn ideeën bijzonder goed weergeven.

De fundamentele vraag voor ons, twintig-eeuwse rationele burgers, is uiteraard wat wij met dit archiefmateriaal willen aanvangen. Als wij louter aan 'bewaren' denken, hoeven wij niet al de moeite van het bestuderen en heruitvoerbaar maken te doen. Het goed bewaren en klasseren van de stukken kan dan ruimschoots volstaan. Willen wij echter even verder denken en ons in die tijd gaan inleven, dan moeten wij reeds de volgende stap zetten en een vergelijkende studie van het klassieke en het onbekende archiefmateriaal maken. Deze zogenaamde "kleine" muziek leert ons in veel gevallen meer over het algemene leven in een bepaalde periode, dan de overbekende bladzijden van grote meesters, die dan toch steeds al de naam hadden ietwat wereldvreemd te zijn. Overigens ontstond die kleine muziek zelden 'zomaar'. Meestal gaven gebeurtenissen, opdrachten, feestelijke gelegenheden... de nodige aanleiding voor hun ontstaan.

Precies deze gelegenheden en zelfs de locaties van herkomst leren ons veelal de bedoeling, de achtergronden en zelfs het gebruikte instrumentarium kennen. Het type van dansen, de opstelling en de terminologie en de wijze van het dansen kunnen de niet gedateerde archiefstukken vaak in de juiste historische omgeving plaatsen.

Met als eerste en voornaamste doelstelling het plezier van het samen musiceren, wilde de ***kleine compagnie*** *deze muziek her-uitvoeren op een zo origineel mogelijke manier.* ***Dè*** *juiste orkestvorm vinden is onbegonnen werk, want naargelang de omstandigheden kon dit wijzigen. Heel wat dansbundels bewijzen dit trouwens met hun titelpagina: "... propres à exécuter sur toutes sortes d'instruments". Gezien wij geen gelegenheidsorkest zijn, wilden wij dan ook deze willekeur overstijgen en hebben wij voor een vaste vorm geopteerd, die in de late 18de eeuw heel gebruikelijk was en die naar een hedendaags publiek de meeste mogelijkheden biedt: 4 à 6 violen, 2 fluiten, klarinet en contrabas. Daarnaast worden regelmatig nog andere instrumenten ter hand genomen zoals barokke blokfluiten, kleine fluit (fijfertype), vlier en allerhande klein slagwerk.*

De Kleine Compagnie, recente samenstelling.

Op 26 november 1994 bracht de groep in de Roeselaarse CM-zaal (Arme Klarenstraat) het programma 'Petrus Josephus van Belle en zijn tijd'. Petrus van Belle was van 1740 tot 1790 koster in het dorpje Viaene bij Geraardsbergen. Hij maakte de woelige revolutieperiode mee en schreef zelfs een aantal marsen voor de muzikanten van het verzet, zijnde de patriotten van rond Gent, Deinze, Gavere, Ronse en Geraardsbergen. Bij de restauratie van het orgel in Viane werd zijn verzameling toevallig teruggevonden. Via Herman Dewit van 't Kliekske belandde ze bij Wylin. Het programma werd tot nog toe niet in Izegem opgevoerd, wel in Kortrijk en in Bokrijk. In het Limburgse Openluchtmuseum werd het programma zelfs gedeeltelijk opgenomen en uitgezonden door Radio 3.

Andere belangrijke optredens van de Kleine Compagnie: in het programma 'Mijn hart is vol muziek', uitgezonden op de televisiezender BRTN-2, in Sint-Niklaas, in het Cultureel Centrum van Genk en in Feestival 2002 in Gooik.

N.a.v. zijn tienjarige bestaan bracht De Kleine Compagnie, in samenwerking met de VZW De Kering uit Sint-Eloois-Winkel in 1995 een CD uit met 22 onuitgegeven nummertjes volkse, burgerlijke en adellijke dansmuziek uit het 18e-

Op 4 mei 1996 verzorgden "De Kleine Compagnie" en "Die Boose" een gezamenlijk concert in het kader van de "Week van de Amateurkunsten".

eeuwse Vlaanderen en Frans-Vlaanderen. Er zijn nog steeds exemplaren van te krijgen, voor de prijs van 700 frank (en eventueel 60 frank verzendingskosten) op rekeningnummer 712-0702622-37. Dank zij die CD was de groep te gast in 'Fred en de melofielen', het Radio I-programma van de gekende Fred Brouwers.

In de loop der jaren traden het Westvlaams Volksorkest en De Kleine Compagnie in diverse bezettingen op. Als leden van het orkest vernoemen we in alfabetische volgorde: ; Mark Baert; Piet Bonte (fluit, percussie); Bram Bossier (eerste viool); Karel Boucherie; Michel Buyse (contrabas); Beatrijs Deboutte (fluit, blokfluit); Wim Devos (dwarsfluit, blokfluit); Stefaan Geeraert (viool); Frieda Geerolf (viool); Bart George (fluit, piccolo); Hans Ghesquière (spinet, klarinet, fluit, zang); Piet Hellin (viool); Agnes Kesteloot (viool); Wouter Pype (viool); Hilde Rosseel (klavecimbel); Saskia Vanbrussel (viool); Marleen Van Daele (viool); Ann Vandenberghe (fluit, blokfluit); Veronique Vandewalle (hobo); Cynthia Van Gheluwe (fluit, piccolo); Jan Vankeirsbilck (viool); Christine Vanstaen (viool, zang); Trui Werbrouck (viool); en José Wylin (dwarsfluit, blokfluit, accordeon, spinet, harmonium, percussie).

José Wylin en de zijnen willen liefst een zo groot mogelijk publiek bereiken, maar zonder van hun principes af te wijken. "Alleen de opvoeringen vanuit een historisch perspectief op een populaire, maar artistiek verantwoorde manier zijn nog leefbaar", zegt José Wylin. Veel zogenaamde volksmuziek heeft volgens hem nog maar weinig met de traditie te maken."Buiten het Brabants Volksorkest zijn wij de enigen die dit genre nog op die manier brengen. Als wij afhaken dan is over een kwarteeuw een belangrijk deel van ons cultureel erfgoed verloren", voegt hij eraan toe. In 1997 werd De Kleine Compagnie erkend door Jeugd en Muziek. Dat is een hele eer, want in dit genre was deze erkenning tot nu toe alleen weggelegd voor 't Kliekske. De Kleine Compagnie komt nu bovendien in aanmerking voor concerten georganiseerd door Jeugd en Muziek.

José Wylin bewerkte ook liederen die vierstemmig uitgevoerd werden door het Sint-Gregoriuskoor (Het nieuwgeboren Kind), het koor van de H. Familie (Die winter is verganghen) en de Jongerenparochie (Gij komt tot ons). Hij schreef ook een aantal religieuze liederen en acclamaties. Voor het Herfstmuziekfestival 1995 maakte hij in opdracht van de Stad Izegem een transcriptie van de Missa Pia van Herman Roelstraete. Het werk, geschreven voor vierstemmig koor en orgel, zette hij daarbij om in een stuk voor vierstemmig koor en blaasinstrumenten; het werd uitgevoerd in de Sint-Tillokerk. Er is ook werk van hem te horen op de CD 'Jeugdkoor St.-Pieter Tielt stelt voor: Lied van Opstanding', met een volledige jeugdmis, uitgegeven in maart 1996 door WRA De Korenaar van Tielt. Het gedeelte 'Goede Week-vieringen' is van Gino Malfait, de acht nummers 'Vormselviering' zijn allemaal van de hand van José Wylin.

Bronnen: Persknipsels uit de papieren van José Wylin, w.o. *De Weekbode*, 25 oktober 1996, *Het Volk*, 4 december 1996, *Het Nieuwsblad*, 4 december 1996; *Gandalf. Muziektijdschrift voor Folk & Blues*, mei-juni 1987, p. 28-30. Dankbetuiging van José Wylin in de gemeenteraadszaal op 25 november 1996. Interview met José Wylin op 22 maart 1997.

Ten Mandere, nr.107 (1997) jg.37/1

EEN ALLEREERSTE IZEGEMSE MUZIEKSCHOOL IN 1874

Antoon Vandromme

Een stoute droom

In het artikel van André Demeurisse "30 jaar Muziekacademie"[1], dat in 1970 verscheen, werd melding gemaakt van twee voorafgaande pogingen tot het stichten van een vrije Muziekschool, die de definitieve oprichting in 1939 voorafgingen.
Een eerste poging werd ondernomen op het einde van 1913. Deze vruchtbare start werd echter door het plotse oorlogsgeweld in de prille kiem gesmoord. In 1914 dienden alle activiteiten stop gezet te worden. Na W.O. I bleef de interesse voor het muzikale en de muzikale opvoeding bestendig aanwezig, maar er werden geen pogingen aangewend om daadwerkelijk tot het oprichten van een plaatselijke muziekschool over te gaan.
Er kwam een tweede poging in 1931. In dit jaar werd er nogmaals door de afgevaardigden van de vier plaatselijke[2] muziekverenigingen een verzoekschrift ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen om de oprichting van een Stedelijke Muziekschool te bekomen.
De stad nam deze aanvraag in overweging en nam zelfs inlichtingen bij het toenmalig ministerie van Kunsten en Wetenschappen. Ons gemeentebestuur vroeg daar naar de voorwaarden die nodig waren tot subsidiëring van zo'n school. Om onbekende redenen werd deze aangelegenheid zonder verder gevolg geklasseerd.
Pas in 1938, na een wedstrijd van volksmuziekmaatschappijen te Izegem ingericht, waar de drie grootste Izegemse verenigingen promoveerden naar 2e afdeling, kwam er weer roering onder de diverse muziekliefhebbers. De vraag naar een eigen stedelijke muziekschool werd weer duidelijk gesteld.
's Avonds traden deze drie verenigingen samen op in de feestzaal van het stadhuis onder de leiding van de heer Berteele van Ardooie. De heer Daniël Saelen, voorzitter van de Peter Benoitkring, nam deze gelegenheid te baat om de voorzitters van de drie muziekmaatschappijen samen te roepen en hen de mogelijkheid voor te houden van het oprichten van een Izegemse muziekschool die beslist tot de verheffing van alle Izegemse muziekmaatschappijen zou bijdragen.
Voor de verdere uitgroei verwijzen we naar het aangehaalde artikel.

Intussen is echter een nog oudere poging tot muziekonderwijs uit de archieven opgedoken[3].
In het najaar van 1873, onder het burgemeesterschap van François Ameye-De Gheus werd voor de allereerste maal een aanvraag ingediend om hier te Izegem een eigen muziekschool op te richten.
In die jaren waren er hier wel verschillende oudere muzikanten die een klein aantal jongeren op muzikaal vlak onderwezen. Op enkele vaste avonden, na een lange saaie dagtaak, dienden deze jongeren nog hun volle aandacht toe te spitsen op een primair onderwezen muziekonderwijs dat gedoceerd werd door welwillenden, die wel muziek kenden, maar die niet altijd over de didactische aanleg en het nodige geduld beschikten om stelselmatig en gradueel dat onderwijs bij die aankomende jeugd te laten insijpelen.
Met de oprichting van een Stedelijk Muziekschool zou deze moeilijke opleiding degelijk kunnen opgevangen worden.

Aanvraag tot het oprichten van een eigen Muziekschool.

Onder enkele Izegemse liberale muziekbeoefenaars groeide er al jaren een stille droom om binnen de eigen stadsmuren een muziekschool op te richten, om zodoende de tot de muziek aangetrokken jeugd op te vangen, ze een degelijke muzikale vorming te kunnen geven, die ons eigen stedelijk cultureel leven op vele terreinen ten goede zou komen.

Camiel Ameye (1884-1925)[4]
De stimulator voor de eerste Izegemse muziekschool in 1874.

François Ameye (1799-1874)[5]
Toenmalig burgemeester en grote afremmer voor de bestendiging van die droom

Camiel Ameye, zelf flink gevormd muzikant, dirigent en tevens voorzitter van *Cercle Musical*, voelde zich geremd in de muzikale opgang van zijn muziekmaatschappij, inzonderheid door het groot en nijpend tekort aan gevormde strijkers. Zo kwamen ze met enkelen bijeen en bespraken de nood aan geschoolde muzikanten. Er werd een bestuur gekozen en een reglement opgemaakt tot het openen van een Izegemse muziekschool. Tevens werd er een leslokaal gezocht en gevonden: een kamer in *Den Hert*, Gentsestraat 1. Er werden besprekingen gevoerd om een gevormd muziekleraar als lesgever aan te werven en te bezoldigen.
Er werd zelfs een leraar aangesproken voor de cursus snaarinstrumenten. Het betrof de heer Van Cauwenberghe, professor Muziek te Kortrijk[6]. Nadat Camiel Ameye en enkele andere fervente muziekliefhebbers het over een eigen stedelijke muziekschool eens geworden waren, werd besloten een aanvraag op te stellen en door te sturen naar het College van Burgemeester en Schepenen om een jaarlijkse vergoeding van 500 fr. te bekomen. Tevens zouden ze het opgestelde reglement kopiëren en ter goedkeuring meesturen. Die gevraagde som zou dan dienen om de onkosten te helpen dekken :

- van een volledige klasuitrusting;
- van de huur van een klaslokaal;
- van de prijs van de aan te kopen muziekboeken en - instrumenten;
- als bijdrage in de bezoldiging van een vreemde leraar.

Izegem kende in die jaren een zeer hevige politieke strijd. De katholieken, geruggesteund door de plaatselijke geestelijkheid[7] stonden tegenover een welvarende liberale partij. De burgemeester François Ameye bekleedde die functie sedert 1870 en was zijn liberale neef Camiel Ameye beslist niet zo goedgestemd.

Verworpen

Dit alles kwam ter sprake in de gemeenteraad van 15 november 1873. Na voorlezing van de brief van C. Ameye werd besloten :
van aan de heeren te laten kennen dat hun vraag niet is aanveerd. Zo werd er op 17 november 1873 van stadswege een brief verstuurd *à Mr. C. Ameye et autre membres de la commession directrice de l'école de Musique E/V.*
En vous retournant revêtu de notre approbation le réglement de l'école de musique que vous nous proposez d'ériger en cette ville, nous avons l'honneur de vous informer que le conseil communal auquel nous avons soumi votre lettre du 11 du courant mois tendant à l'obstention d'une subside de cinq cents francs sur les fonds communaux n'a pas acceuilli cette demande. Agréez...[8]

Lijst van Inschrijving

voor het oprichten eener

Muziekschool

onder het Bestuur der Heeren L. Demian, H. Fruytsaer, P. De Vilder, C. Ameye en H. Meirynck, bevattende het aanleeren van alle instrumenten, maar bijzonderlijk De Solfège en de Inlaatinstrumenten.

De Cours van Inlaatinstrumenten zal in het Lokaal van den Heer wekelijks gegeven worden door M.r Van Cauwenberghe, Profes. der van Muziek te Kortrijk.

Het beloop der inschrijving moet dienen voor het afdragen der appointementkosten van M.r Van Cauwenberghe en het huren en aankoopen van Instrumenten, Méthoden, &c.

Een Reglement voorgedragen door de hier bovengenoemde Commissie heeft de goedkeuring der Stedelijke Overheid ontvangen.

Deghem, 22.e April 1874.

Waar een wil is, is een weg !

Dit was zeker een tegenslag voor Camiel Ameye en voor zijn muziekminnende vrienden. Ze waren echter niet van dit soort, dat ze hun stoute droom, bij een eerste weigering lieten varen.

Er werd onmiddellijk uitgezien om met eigen gelden, ingezameld bij de goedmenende muziekvrienden, de onkosten van hun gedroomde muziekschool zelf te bekostigen.

Meester H. Frutsaert, die over een uiterst verzorgd calligrafisch schrift beschikte, schreef een korte hoofding van een *Lijst van inschrijving voor het oprichten eener muziekschool.* Zo kregen we ook kennis van enkele namen van personen van dit bestuur, die vanaf de start van dit project bij de zaak betrokken waren.

We citeren : L. Demat, H. Frutsaert, P. De Vildere, C. Ameye, H. Neirynck, e.a.

De wagen was nu aan het rollen. Hij zou verder rollen. Was het niet mét een stadsbijdrage, dan maar met een bijdrage uit eigen beurs en met de hulp van verschillende sympathisanten.

Er werd overgegaan tot het uitschrijven van een steunlijst. Deze bleef bewaard en daarvan geven we graag de uitslag.

Verder waren er nog 19 stortingen van minder dan 5 fr. Het hoogste bedrag bij deze inzameling was 150 fr., het laagste was 0,50 fr.

Het totale bedrag bedroeg 559 fr., zijnde 59 meer dan de voorgestelde en tevens geweigerde bijdrage die bij de aanvang aan het stadsbestuur werd gevraagd.

De eerste uitgave die gedebiteerd werd, bedroeg 150 fr. zonder dat er een reden bij vermeld werd.

Hoelang deze eerste muziekschool in het gehuurde lokaal van *Den Hert* wekelijks is blijven doorgaan, kon nergens achterhaald worden. Ook een namenlijst of een vermelding van het aantal leerlingen dat daar door de heer E. Van Cauwenberghe muziekonderwijs genoot, werd nergens weergevonden.

bedragen van 10 fr. en meer		**bedragen van 5 fr.**
1. Crombez zanggenootschap - VanWtberghe Jules (CR)	150	1. Gebroeders Werbrouck
2. C. Ameye (CR)	100	2. Louis De Keyser (BR)
3. P. Parmentier (BR)	50	3. P. Vanneste
4. Van Wtberghe-d'Artois	20	4.Mulier-Vanbalberghe
5. L. Declercq (BR)	20	5. Wwe Carlier
6. C. Thibau	19	6. L. Kesteloot
7. Dr. Van Wtberghe	15	7. Paret-Ameye
8. Jules Messiaen (BR)	15	8. Adolf Can...
9. Paret-Van Mellaerts (CM)	15	9. Thibau
10. E. Raet	10	10. G. Dierick
11. Rootsaert-Haesebroucq	10	11. L. Demat (BR)
12. L. Cappelle	10	
13. Ed. De Ryckere aîné	10	
14. J. Lefebre	10	
15.D. Van Doorne-Maes (BR)	10	9

Het overgrote deel van de namen uit de lijst vinden we zo'n vijftien jaar later terug op de ledenlijst van de Gretrykring.
cfr. H. WILLAERT, Peter Benoit en Izegem [10].

NOTEN

[1] André DEMEURISSE, Dertig jaar Muziekacademie, in Ten Mandere nr. 26 (10° jg nr. 1) p. 3-28.

[2] Deze plaatselijke muziekverenigingen waren :
De Stadsfanfaren
De Koninklijke Harmonie van de Congregatie
De Koninklijke Harmonie Leo XIII
De Kunstvrienden

[3] Brief en namenlijst uit het Ameye-archief, Nitterveld, Louise-Marie, Ronse

[4] Hendrik WILLAERT, Peter Benoit en Izegem, in Ten Mandere nr. 70 (24° jg nr. 3) Peter Benoit-Familie Ameye, p. 73/295 - 74/296.

[5] Antoon VANDROMME, Figuren van bij ons : François Ameye, in Ten Mandere nr. 44-45 (16° jg. nr. 1-2) p. 111-112.

[6] cfr. De Leiegouw, 38° jg. nr. 2 (1996) p. 222-223.

[7] In die jaren was Izegem slechts één parochie. In 1873 bestond de plaatselijke geestelijkheid uit :
Pastoor : E.H. Franciscus Lonneville en medepastoors: E.H. Emiel Victor Dambre, Henri Vandendriessche, Leopold Slosse en Felix Pollet

[8] S.A.I. - Briefwisseling (1873) nr. 4887.

[9] CR : Crombez Zanggenootschap
CM: Cercle Musical
BR: Broederliefde

[10] Hendrik WILLAERT, Peter Benoit en Izegem, in Ten Mandere nr. 70 (24° jg. nr. 3) p. 63/285.

BIBLIOGRAFIE

A. Onuitgegeven bronnen

S.A.I. Gemeenteraadszittingen 1850-1878,
15.11.1873 :
Toezending van reglement en aanvraag van toelage tot het oprichten en onderhouden van een stedelijke muziekschool
17.11.1873
Goedkeuring van reglement
Weigering omtrent de toelage.

Brief en namenlijst van de sponsors (1873) bij het oprichten van een eerste stedelijke muziekschool.

B. Uitgegeven bronnen

Jozef GELDHOF, *De kerk van Sint-Hilonius te Izegem*, Strobbe, Izegem, 1955.

C Tijdschriften

André DEMEURISSE, *Dertig jaar muziekacademie*, in *Ten Mandere* nr. 26 (10° jg. nr.1) p. 3-28.

Antoon VANDROMME, *Burgemeester François Ameye*, in *Ten Mandere* nr. 82 (28° jg. nr. 3) p. 237-258.

Antoon VANDROMME, *Figuren van bij ons: François Ameye*, in *Ten Mandere* nr. 44-45 (16° jg. nr. 1-2) p. 111-112.

Hendrik WILLAERT, *Bij het verdwijen van Den Hert*, in *Ten Mandere* nr. 46 (16° jg. nr. 3) p. 184-193.

Hendrik WILLAERT, *Peter Benoit en Izegem*, in *Ten Mandere* nr. 70 (24° jg. nr. 3).

Ten Mandere, nr. 107 (1997) jg. 37/1

ACTUEELTJES N° 59
1996 IN WOORD EN BEELD

Robert Leroy

Met dank aan de Stedelijke Infodienst en Terma voor de illustraties.

2764 - Dinsdag 9 januari vierde onze burgervader zijn zestigste verjaardag. Het feest had plaats samen met zijn onafscheidelijke tweelingbroer Roger Verledens.

2765 - Op de St.-Tilloparochie werden op 13 januari twee nieuwe parochie-assistenten aangesteld, nl. Jacqueline Breye en Erik Van Parijs. Zij mogen voor maximaal 2 x 4 jaar deze functie beoefenen. Zij werken vrijwillig en gratis en werden aangesteld door Kan. Vangansbeke, bisschoppelijk vicaris voor de pastoraal.

2766 - Ter gelegenheid van nieuwjaar ging de traditionele stadsreceptie door in het Stedelijk Auditorium voor Muziek en Woord. De burgemeester loofde en prees al zijn medewerkers : schepenen en administratie. De stadssecretaris hield een opmerkelijke rede met wereldvisie en eerste schepen Gerda Mylle liet de vereremerkingsplechtigheid bijzonder vlot en waardig verlopen.

2767 - Ook bij de Firma Strobbe werden op vrijdag 13 januari dag heel wat trouwe medewerkers gehuldigd en vereremerkt op het jaarlijks nieuwsjaarsfeest.

2768 - "Theater Plateau" is de naam van de jongste theaterwerking alhier. Acteurs Guy Baeckelandt en Tine Van Poucke liggen aan de basis en streven verscheidene doelen na : toneel bekijken, bespreken, zelf spelen, kunstwerken exposeren, gastvoorstellingen organiseren, enz...

2769- Het Nieuwjaarsconcert, ingericht door de Stedelijke Raad voor Cultuurbeleid op zaterdag 13 januari kende een weergaloos succes. Het salonorkest Panache, de sopraan Myriam Couvreur en de basbariton Ronald Vandommele zorgden voor een sprankelend, muzikaal hoogstaand programma. Geert Spillebeen praatte alles vlot aan elkaar.

2770- VSVK organiseerde een cursus "Grafische kunsten, een onbekende discipline". Docenten waren Willy Leloup, lic. Oudheidkunde en Kunstgeschiedenis, adjunct-conservator van de Brugse musea en Geert Devos, graficus en docent aan de Stedelijke Leergangen in Izegem en leraar aan het St.-Jozefscollege. De cursus ging door op 17, 24, 31 januari en 14 februari in de Plantijnzaal van de Izegemse Stadsbibliotheek.

2771- Op donderdag 18 januari overleed onverwacht E. H. Frans Viaene, pastoor van de St.-Rafaëlsparochie. Hij was een late roeping, geboren te Kuurne op 18 mei 1937 en priester gewijd te Brugge op 29 juni 1970. Hij was achtereenvolgens werkzaam als medepastoor te Brugge op de H.-Familieparochie van augustus 1970 tot 1979 en van 28 augustus 1979 tot september 1992 te St.-Eloois-Winkel. Hij werd als pastoor benoemd te Izegem op de St.-Rafaëlsparochie op 17 september 1992. Een goed mens en dienend priester verliet ons.

2772- De Izegemse CVP hield haar druk bijgewoonde nieuwjaarsreceptie in het kasteel Wallemote op zondag 21 januari. Oud-schepen Gabriël Eeckhout werd gehuldigd en tevens had een expo plaats met werken op zijde van Monique Bouvry en aquarellen van Arlette Ovaere.

Gabriël Eeckhout werd gehuldigd omwille van zijn 50 jaar CVP-lidmaatschap.

2773- De Stedelijke Jeugdraad heeft een nieuwe voorzitter : Robin Depoortere. Als KSA-leider kent hij het klappen van de zweep. Hij zal pogen in het spoor te gaan van Bart Dewitte en Hein Depoorter.

2774- Sinte-Dorothea Boomteelkring vierde zijn 120-jarig bestaan. Op 26 januari ging een academische zitting door in de Plantijnzaal. De heren Lermyte, dr. historicus, en Bob Leroy, auteur van de geschiedenis van de Boomteeltkring, zorgden voor het deel "historie" van de feestviering, terwijl Marc Roelens gezorgd had voor een merkwaardige verzameling bonsaïboompjes. Deze manifestaties lokte heel wat belangstellenden.

2775- Op vrijdag 26 januari vierden Emiel en Adrienne Baes-Defoor uit de Groeningestraat hun diamanten huwelijksjubileum. Samen met 4 kinderen, 4 kleinkinderen en familie werd dit gezellig gevierd en op het Izegemse stadhuis ging het er bij de receptie vrolijk aan toe.

2776- Diezelfde avond hield de Izegemse VU-afdeling haar geslaagde nieuwjaarsreceptie. Algemeen voorzitter Bert Anciaux en volksvertegenwoordiger Geert Bourgeois voerden er het woord.

2777- Ziekenzorg Izegem kreeg een nieuwe voorzitter : Johan Declerck. Hij volgde Jacques Vandendriessche op die deze bloeiende beweging zelf een kwart eeuw leidde.

2778- Door het overlijden van E. H. Frans Viaene kreeg de St.-Rafaëlsparochie tijdelijk een administrator. E. H. André Vermeersch, broer van de gekende keramist José Vermeersch, werd in die functie aangesteld. Hij begon zijn priesterloopbaan in de K.A.-centrale te Roeselare, werd pastoor te Rollegem-Kapelle en te Wevelgem, St.- Hilariusparochie tot 1994. Dan ging hij op "rust" naar Lendelede. De parochianen van St.-Rafaël waren in alle geval blij verrast met deze "tijdelijke " pastoor.

2779- Van zaterdag 3 februari tot 17 februari zorgde de toneelgroep "De Lanteern" uit Kachtem dat er nogal wat afgelachen werd ! Met "Dubbel Verkeer" van Ray Cooney, in regie van Pol Vansteenland werd het een succes over heel de lijn !

2780- Zaterdag 3 februari vierde de Vriendenkring van de Izegemse Politie haar dertigste jaarfeest. Na een plechtige mis in St.-Tillo was er een receptie in zaal Nele en vervolgens een feestelijke maaltijd. Firmin Demaegt was een gelukkig man en de nieuwe commissaris mocht felicitaties in ontvangst nemen.

2781- Het stadsbestuur met zijn actieve Informatiedienst beschikt over twee merkwaardige archieven. Sedert 1987 wordt alles wat over onze stad verscheen in de lokale weekbladen, de Weekbode en Het Wekelijks Nieuws en in de kranten Het Nieuwsblad, Het Volk, Het Laatste Nieuws, Gazet van Antwerpen en De Morgen chronologisch, per dag, in een mapje bewaard. Daarbij komt een foto-archief bestaande uit zo'n 7 000 zwart-wit en kleurfoto's. En U zag het wellicht reeds : bij de ingang van het Stadhuis kan iedereen "De maand in beeld" bekijken. Alles kan geconsulteerd worden in de Info-dienst, let op : geen uitleningen !

2782- Op 12 februari ontving gewezen minister André Bourgeois de versierselen en het ereteken van Grootofficier in de Orde van Oranje Nassau. Het was de Nederlandse minister J.J. van Aartsen die zich van deze taak kweet.

2783- Het Stadsbestuur bezocht André Dermaux-Antoinette Vandenabeele, ter gelegenheid van hun diamanten huwelijksjubileum. André is rolstoelpatiënt in Maria's Rustoord en Antoinette woont noodgedwongen, niet veraf, aan het Vijverhof 33. Dankzij hun twee kinderen zijn zij toch regelmatig samen. De burgemeester wenste hen geluk en sprak hen moed en troost in.

2784- Maandag 19 februari joeg een echte sneeuwstorm over onze stad en was oorzaak van een dodelijk ongeval : oud-gemeenteraadslid (1953-1964) Michel Kesteloot, gehuwd met Thérèse Denys, kwam bij een aanrijding om het leven.

2785- Ook de Gemeentebelangen konden niet zonder een nieuwjaarsreceptie. Deze ging door in café De Nieuwe Wijk te Emelgem. De sfeer was er prima.

2786- Actie Levenslijn, moest het doen zonder initiatiefneemster Cécile Demuynck, maar scoorde toch 280 000 fr. De belangloze inzet van velen hielp dit resultaat behalen.

2787- Tijdens de eerste week van maart werd Marc Detaevernier aangesteld tot nieuwe Kapitein-Bevelhebber bij de Brandweer. De plechtige aanstelling volgde op 8 juni : stijlvol en met veel vooraanstaanden uit de regio.

2788- Op 5 maart vierden het Izegemse VTI en ACW samen feest : VTI 90 jaar en ACW 75 jaar oud. Bisschop Roger Vangheluwe vereerde met zijn aanwezigheid deze daglange viering die begon in het VTI en alover zaal Nele en enkele markante bedrijven als Tivapan en Boucherie, eindigde in de feestzaal van de Gilde.

2789- Van 6 tot 15 maart liep in het St.-Jozefscollege een tentoonstelling met leerlingenwerk rond het thema "Op de golven van .." : theater, poëzie, zang, film, getuigenis, enz... kwamen aan bod en kenden een enorme bijval. Geer Devos was de coördinator.

2790- Op zaterdag 9 en zondag 10 maart exposeerden Frieda Vervaeck, Guido Tanghe en Annette Defoort in de Crea-ruimte van het Patersdomein (Mentenhoekstraat). Zij presenteerden een combinatie van zeefdruk, schilderijen, keramiek en poëzie.

2791- De Izegemse bevolking groeit aan, niet door geboorten, wel door inwijking ! In 1995 was er een aangroei van 36 mensen. Er waren 278 geboorten en 274 sterfgevallen, maar 900 mensen weken in en slechts 868 verlieten Izegem. Ook het aantal huwelijken en scheidingen steeg : 177 koppels huwden maar ook 93 paren scheidden.

2792- Het gekende Izegemse meubelbedrijf Aurora vierde op 16 maart zijn 75-jarig bestaan op een geslaagd personeelsfeest in Gistelhove Emelgem.

2793- Izegem turnt voortaan artistiek sterker dan ooit en komt daarvoor naar buiten als één geheel. Rode Ster en de Salto's bewaren hun eigenheid maar bannen alle politiek.

2794- Zaterdag 16 maart kende de 21ste Izegemse Zwemmarathon een recordopkomst : 832 zwemmers doken het water in en zwommen samen 265 900 m.

De 21ste Izegemse Zwemmarathon werd opnieuw een succes.

2795-Dinsdag 19 maart ontving Izegem het bezoek van minister van Buitenlandse Zaken Eric Derycke. De plaatselijke SP wees hem op enkele belangrijke verkeers- en andere knelpunten. De minister beloofde tussen te komen bij de betreffende collega's.

2796- Vrijdag 22 maart verloor Izegem een markante toneelfiguur. Onverwacht overleed Eric Debeyne (° Izegem, 9 augustus 1937). 41 jaar lang stond hij op de planken bij "De Mandelzonen" die later fusioneerden met "De Lustige Vrienden", die de naam "Overwinders in Eendrachtigheydt" verwierven. Sinds 1985 speelde hij bij Hermes en regisseerde er vanaf 1984.

2797- Het VTI promoot 1996 in zijn instituut als het Jaar van de Kunst. Minister Luc Martens en député Werner Vens waren vol lof over dit initiatief. Er wordt gewerkt aan een uitwisselingsproject met de Italiaanse kunststad Firenze.

Op 23 maart opende cultuurminister L. Martens "Het Jaar van de Kunst" in het VTI.

2798- Raf Werbrouck uit Emelgem hield een expo met door hem geschilderde iconen, in de bovenzaal van de Stedelijke Openbare Bibliotheek, dit van 23 tot 31 maart. Hij hield er tevens een gesmaakte causerie over :" Iconen begrijpen".

2799- Maandag 25 maart werd Piet Vandenberghe, zoon van de schoeiselmuseum-conservator Raf, verkozen als nieuwe Izegemse CVP-voorzitter. Piet is verbonden als pedagoog aan het Izegemse PMS en sedert bijna 2 jaar gedetacheerd naar het kabinet van minister L. Martens. Bij deze verkiezing voerde minister Stefaan De Clerck het woord.

2800- Op vrijdag 29 maart organiseerde de Fifty-one Club een uniek concert met het Symfonisch Jeugdorkest van Vlaanderen o.l.v. Robert Groslot met gewezen Izegemnaar Jan Michiels als solist. Het werd een enige belevenis die zeer veel bijval kende.

2801- Mandelgalm, onder leiding van regisseur Ronny Dewaele, bracht een meesterstuk op de planken : "Medea" van Euripides in een bewerking van George Tabori. Het werd een succes over de hele lijn.

2802- De Izegemse tennisclub "De Schakel" heeft een nieuwe voorzitter : José Lioen, gedelegeerd bestuurder van de N.V. Steel Euro Service uit Kortrijk. Hij volgt Jef Willaert op die moest afhaken wegens al te drukke beroepsbezigheden.

2803- Op 30 maart behaalde Eddy Verfaillie op het 17de Internationaal Salon van de Europese Kunst - verdienste goud voor schilder - beeldhouw- en toegepaste kunsten. Rudi D'Artois wist er zilver te behalen.

2804- KAV-centrum vierde haar 75-jarig bestaan en de kernleden werden ten stadhuize ontvangen op 13 april. Eerste Schepen G. Mylle, zelf lid van de vereniging, alsmede voorzitster Rika Platteeuw, schetsten historiek en doel van de KAV-centrum, die met haar 250 leden niet weg te cijferen is uit het Izegems sociaal leven.

KAV-centrum vierde op 13 april haar 75- jarig bestaan.

2805- Woensdag 17 april : zwarte dag voor St.-Tillo : de historische reliek van St.-Tillo samen met de kostbare reliekhouder werden gestolen... Een niet te herstellen verlies.

2806- De leerlingen van de Middenschool de Pélichy brachten een geslaagde toneelavond op de planken. De leraars D. Roselle, G. Van Allemeersch en W. Vermote bezorgden samen met de leerlingen de talrijk opgekomen ouders en sympathisanten een prachtige avond.

2807- Reeds 10 jaar verbroedert de Izegemse Wielertoeristenclub "De Sportvrienden" met "WTC Flott Weg" uit Bad Zwischenahn. Op 19 april was het weer zover : geschenken uitwisselen, een expo en..... allen meerijden in de "Izegemse Pijl" !

2808- De kroegentocht "De Pekker" zorgde opnieuw voor heel wat ambiance op de Grote Markt en omgeving. Oud en jong kwamen aan hun trekken !

2809- Studio Mandelgalm bracht in het weekend van 20 en 21 april vier éénakters voor het voetlicht, nl.. "De moord in de kleedkamer" (James Basker), "De jongste dag" (M. Adriaanz), "Russische roulette" (Ben Heuer) en "Eric's ongeloofwaardige allucinaties" (Alain Ayckbown). Stuk voor stuk werden het parels van acteerkunst die een talrijk opgekomen publiek wisten warm te maken.

2810- Het zevende Gymgala van De Salto's ging door voor een afgeladen volle Stedelijke Sporthal. Show en competitie wisselden elkaar af op hoog niveau.

De Izegemse Pijl op 20-21 april kende een record-opkomst

2811- Vrijdag 26 april showden de leerlingen van de avondleergangen en het dagonderwijs van het Gemeenschapsonderwijs-Izegem, hun nieuwste creaties, terwijl "Vlytigh ende Boos" zorgde voor aangename intermezzo's.

2812- Zaterdag 27 april ging op Wallemote de Provinciale Welpendag '96 door onder verantwoordelijkheid van de 36ste eenheid van de Federatie Open Scouting.

2813- Van 10 tot 12 mei hield het VTI Izegem open-deurdagen die een massa volk lokten.

2814- Op 16 mei trok weer een groep Kachtemnaren naar Hilders om voor de 23ste keer de verbroederingstraditie te onderhouden. Nu reeds wordt het zilveren jubileum voorbereid.

2815- Donderdag 30 en vrijdag 31 mei zorgden de leerlingen van het Instituut de Pélichy voor een prima modeshow. Creaties, muziek, choreografie en belichting zorgden voor een totaalspektakel dat de vele toeschouwers bekoorde en boeide.

2816- In Den Haag werd de Izegemse Judoka Ulla Werbrouck Europees kampioen.

2817- Op 1 juni wandelden de Emelgemse Kerels het wandelpad in dat naar hen genoemd is. Heel het weekend was er zeer veel volk op de been om samen met het koor hun 115-jarig bestaan te vieren. Ook werd een bronzen beeldengroep (ontwerp Raf Werbrouck) onthuld en had ter afsluiting een prachtig koorfestival plaats in de St.-Pieterskerk.

2818- De Patersmarkt kende een zonnig en uitbundig succes op 2 juni met meer dan 200 marktkramers.

Ter gelegenheid van 115 jaar Koninklijk Mannenkoor De Kerels werd een kunstwerk onthuld.

Zicht op de elfde Patersmarkt (2 juni).

Het dagelijks bestuur van de Seniorenraad.

100 jaar geleden kreeg De Bosseniersgilde haar titel "koninklijk".

2819- Op 8 juni huldigde Izegem zijn senioren. De Stedelijke Seniorenraad vierde zijn zilveren jubileum. Schepen Vandeputte, Bestendigde Afgevaardigde W. Vens en Minister L. Martens brachten de senioren een warme hulde. Myriam Couvreur en Karel Declercq zorgden voor een passende muzikale en humoristische omlijsting.

2820- Op 8 juni vierde de schuttersgilde Ste-Barbara haar eeuwfeest "Koninklijk". Honderd jaar geleden verwierf ze deze titel. Het werd een feestelijke dag die begon met een ontbijt om 7.30 u. Om 9 uur een plechtige mis in de H.-Hartkerk, dan ontvangst ten Stadhuize en een academische zitting waarop E. P. K. De Wilde en Bertrand Nolf het woord voerden. Vanaf 17 uur begon de Koningsschieting en te 18.15 u. werd in groep vertrokken naar Ruytershove voor een feestelijk banket !

2821-Op zondag 9 juni overleed oud-burgemeester en ere-senator Robert Vanlerberghe, 67 jaar oud. Voor de geschiedenis van Izegem en nog meer voor deze van de Izegemse Socialistische Partij heeft hij heel wat betekend. Hij was de twintigste Izegemse burgemeester sinds de onafhankelijkheid. Hij werd in Rollegem-Kapelle geboren op 17 mei 1929. Hij werd onderwijzer in 1948. Hij werd benoemd te Izegem in 1951 om er in 1969 directeur te worden van de Rijksschool. Ondertussen was hij in 1956 gehuwd met Simonne Debrauwer en werd hij op de SP-lijst als gemeenteraadslid verkozen in 1970. Het schepenambt van financiën viel hem ten deel en begin 1983 werd hij burgemeester. Hij bleef dit tot 1991. In 1985 werd hij provinciaal senator om later, in 1991 rechtstreeks verkozen te worden. Onder een zeer grote toeloop werd hij ten grave gedragen op 15 juni 1996.

2822- De 28ste editie van de Izegemse Batjes kende een reuzensucces : meer dan 400 standwerkers en ruim 100 000 bezoekers.Ook de jaarlijkse schoentjesworp was een voltreffer.

2823- Op 16 juni vierde E.H. André Steyaert zijn gouden priesterjubileum op de Bosmolens. Tevens vierde hij zijn 75ste verjaardag en het feit dat hij 20 jaar pastoor was van de H.-Familieparochie. Deken Decoene ging voor in een plechtige mis die opgeluisterd werd door het parochiaal kerkkoor. Een drukke receptie volgde in zaal Valentino en daar werden betekenisvolle geschenken aangeboden o.a. een nieuw houten altaar en een schilderij van de parochiekerk. Tot slot volgde een feestelijke maaltijd voor een veertigtal genodigden.

Het gouden priesterjubileum van pastoor André Steyaert.

2824- Het schooljaar loopt teneinde en bestuurswissels gaan door ! Luc Gadeyne wordt directeur in de St.-Rafaëlsschool in opvolging van Zuster Lutgart Note die met pensioen gaat. In het St.-Jozefscollege neemt Jean-Paul Decroix de fakkel over van Luc Gadeyne.

2825-De Stedelijke Leergangen met directeur Hendrik Willaert aan de hoofd kende een succesvol schooljaar. O.a. de afdeling Burotica kende een aangroei van 500 naar 800 cursisten. Bij de eindejaars behaalde Gerrit Kesteloot in die afdeling de Stadsmedaille. Martin Strynckx bekwam die onderscheiding eveneens in de afdeling Moderne Talen-Spaans. Marc Santens evenzo in de afdeling Sierkunsten en Kathleen Verschoore in de afdeling Kledij. De prijs van het Lootensfonds ging naar Cinthy Verfaillie, afd. Bouw, tweede jaar.

2826- Op 29 en 30 juni was het weerom groot feest op het Patersdomein : voor de vijfde keer ging er het Zomerfeest door en speciaal "De Lochting" stond in de kijker. Dit project kent zeer veel bijval en stelt een twintigtal mensen te werk. Aan het "Pandje" werd een cheque van 155 610 fr. overgemaakt. De keramiek - en aquarellententoonstelling met een internationale bezetting werd zeer druk bezocht. De barbecue kende een niet te evenaren bijval en 's avonds zorgde Willem Vermandere voor de climax.

2827- de Hr. Jacques Dewulf uit de Lendeleedsestraat werd van leraar gepromoveerd tot onderdirecteur van het Izegemse VTI. Hij is lic. wiskunde en sedert 1969 verbonden aan het VTI. Hij is gehuwd met Chantal Vervaecke en het gezin telt twee dochters.

2828- "Vlytigh ende Boos " organiseerde zijn vierde Kindervolksdansfestival op zaterdag 29 en zondag 30 juni. Een schot in de roos. Groepen uit Polen, Zeeuws-Vlaanderen, Griekenland en Frankrijk zorgden voor zeer veel animo en oogstten grote bijval.

2829- De 21ste Emelgemse Feesten konden het niet beter treffen : mooi weer, een rijkgevarieerd programma met o.a. de "Peerke"-verkiezing, optreden van Wendy Van Wanten, een petanquetornooi, vinkenzetting, enz.... Reuzebijval en een fijn gesmeerde organisatie.

2830- De "24 uren van Izegem" kende geen zon, maar wel prestaties ! Fons Vekemans uit Putte werd de nieuwe Belgische recordhouder. De jeugd legde 3 182 km af, de dames bijna 1 000 km en de heren 2 124 km. In 24 uren werd 10 205,13 km aan sport gedaan.

2831- Zaterdag 13 juli werden André en Gabrielle Hugelier-Seynhaeve in de Slabbaardstraat Noord gevierd om hun diamanten huwelijksjubileum. Zij hadden 3 kinderen, 10 klein- en 9 achterkleinkinderen. Het Stadsbestuur ging hen ten huize feliciteren.

2832- Izegem bekendste judoka : Ulla Werbrouck behaalde in Atlanta olympisch goud : een wereldprestatie ! Zelden viel iemand te Izegem zo'n grandioze thuiskomst te beurt. Zij werd prinselijk onthaald, de stad was algemeen bevlagd en 't allenkante prijkte haar foto aan vensters en uitstalramen.

2833- Vrijdag 26 juli vierde pater Jan Denijs zijn 60-jarig priesterschap in het Sint-Vincentiusrusthuis te Kachtem. Hij is de broer van Willem, auteur van "Peegie". Hij werd in 1936 tot priester gewijd. In 1941 werd hij dominicaan en trok tot 1974 naar Noord-Oost Zaïre om dan kapelaan te worden te Alveringem. Uiteindelijk kwam hij op rust te Kachtem

2834- Op donderdag 1 augustus vertrok uit Izegem een volle car richting Brageac, waar onze patroonheilige St.-Tillo geleefd heeft. Over Parijs met de St.-Deniskathedraal, ging het naar Limoges en het kerkje van Le Vigen en Brageac met de historische kluis, waarin onze patroon verbleven heeft, op de oever van de Auze. Uit deze kluis werden drie authenthieke stenen meegebracht. Het was een leerzame en boeiende reis.

2835- Op zondag 11 augustus werd E.H. Leo Loosveld plechtig aangesteld als nieuwe pastoor van de St.-Rafaëlsparochie. Een warm en hartelijk onthaal viel hem te beurt.

2836- 15 augustus was voor Izegem een olympische hoogdag : niet minder dan drie Izegemse olympische kampioenen werden tot ereburger van Izegem uitgeroepen : Patrick Sercu, Filip Bardoel en Ulla Werbrouck. Componist Henri Parmentier creëerde een "Ceremonial for the Champions", een huldelied aan onze olympische kampioenen dat uitgevoerd werd. In de namiddag kwam de Roeselaarse olympische zwemkampioen Fred Deburghgraeve dan nog de start geven van de kwarttriatlon. (Zie ook *Drie gouden ereburgers van Izegem* in *Ten Mandere* nr. 106).

2837- Peer-ommegang lokte opnieuw veel volk naar Emelgem. Oud en jong kwam aan hun trekken. Deze negende editie vormde een hoogtepunt in het Emelgems sociaal leven !

2838- Van 31 augustus tot 29 september vierde Izegem "15 jaar Borstelmuseum". Hilde Colpaert, conservator, in samenwerking met Febelhout, het Stadsbestuur en haar museumploeg zette een feestelijk en leerrijk programma in elkaar. Het museum is nu tiptop in orde. De expo "Duizend-en-één", de reuze afwasborstel (3,73 m lang en 107 kg zwaar !) en de deelname van al wat naam heeft op gebied van borstelfabricage, zorgden dat een massa bezoekers de weg vonden naar het Nationaal Borstelmuseum.

Jaarlijkse Peerommegang.

Op 30 augustus begon de viering van 15 jaar borstelmuseum.

2839- Het is beslist ! Zaal "Iso" blijft overeind. Wel worden voor ruim 8,5 miljoen fr. renovatiewerken uitgevoerd, waardoor de bruikbaarheid en de brandveiligheid verzekerd zijn.

2840- Voor de 21ste keer ging de Bad Zwischenahner Woche door in onze partnerstad. Het koor Die Boose verbleef er gedurende vier dagen en verzorgde enkele gesmaakte optredens. Een delegatie van het Stadsbestuur was eveneens van de partij en zorgde voor versteviging van de vriendschapsbanden.

2841- Donderdag 29 augustus woedde een zware storm over Izegem: het goot water. De Slabbaardstraat Zuid werd een "Brugs reitje"! En de voet van de brug te Kachtem leek een zee. Enkele omgewaaide bomen verhinderden het verkeer.

2842- Vanaf 31 augustus werd de St.-Tillokerk weer in gebruik genomen. De schilderwerken zijn een meevaller geworden : het kerkinterieur werd lichter, de kleuren vormen een mooie harmonie. Alles werd gereinigd. Interessante zaken kregen een plexi-plaatje met uitleg erop. Ook de nieuwe St.-Tilloreliek, gekregen van de Zusters uit de kliniek en enkele stenen uit de Franse kluis van St.-Tillo kregen een gepaste plaats.

2843- Op de H. -Familieparochie kwam er een kosterswissel. Maurice Deblauwe speelde 25 jaar "sacristie en doksaal". Ronny Vantomme nam de fakkel over. Deze deed zijn 8 jaren studies aan de conservatoria van Gent en Brussel. Hij startte op 1 september in de H.-Familiekerk. Het is een veelzijdige jonge man waarvan in de toekomst nog zal gehoord worden.

2844- Zaterdag 7 september vierde Izegem een zeldzaamheid : Jeroom Vandoorne en Adrienne Samyn vierden hun briljanten huwelijksjubileum. Samen hadden ze twee kinderen. Het Stadsbestuur huldigde hen uitgebreid.

2845- Ook op zaterdag 7 september was de minister van Huisvesting, Leo Peeters, te Izegem om er in de Wijngaardstraat de eerste steen te metselen van de nieuwe residentie "Robert Holvoet". Dit wordt de kroon op het werk van het project "Michiels" van de Izegemse Bouwmaatschappij. Voorzitter Didier Vandeputte mocht kroonhalzen!

2846- De elfde Seniorendag kende bij zonnig weer een enorm succes met ruim 400 deelnemers aan de volksspelen.

2847- De ploegkampioenen 1996 werden ten Stadhuize ontvangen door burgemeester Willy Verledens en zijn schepencollege. Negen ploegen kregen een beker als trofee en het viel op dat het dit jaar "Kachtem boven !" was.

2848- Het 36ste Herfstmuziekfestival werd, na wat moeilijkheden, onverwacht een schot in de roos ! Het weer, de opkomst, de kwaliteit en de sfeer waren om ter best. De Winkelse Kunstvrienden wonnen met 92 % de stapmarsenwedstrijd. De militaire blaaskapel Posadkova Hudba uit Brno (Tsjechië) en het Centraal Militair Orkest uit Vilnius (Litouwen) kregen een staande ovatie.

2849- Izegem bezit voortaan een comité "Externe Relaties". Dit houdt zich vooral bezig met de verbroedering met onze drie partnersteden. De schepen hiervoor is Gerda Mylle en secretaris is Christiaan De Forche. Als voorzitter werd Roland Handsaeme gekozen en als ondervoorzitter Chris Verbeke.

Het Comité Externe Relaties.

Op 14 september werd de jumelage met Zlin officieel bezegeld.

2850- 14 september was een historische dag. De jumelage met Zlin werd officieel bezegeld in het stadhuis. Naast Bad Zwischenahn en Bailleul een nieuwe verbroedering !

2851- Emelgem kende een expo "Kunst op en rond het water". Bij deze gelegenheid werd het bronzen "Peerke" uitgereikt aan diaken Pieter Vandekerckhove, terwijl olympisch kampioene Ulla Werbrouck uit de handen van kunstenaar Johan Herman een keramieken judoka mocht ontvangen. Op deze expo waren werken te bewonderen van J. Hochepied, J. Lefevre, J. Seynaeve, R. Tanghe, D. Vanbelle en J. Herman. Kunst onder alle vormen maar van gedegen kwaliteit !

2852- Meer dan 1 000 deelnemers aan de massaloop op zondag 22 september : een onverhoopt succes met als blikvanger de deelname van de negen Izegemse basisscholen. Wouter Vanderheeren won de 1 km-loop. De massaloop over 10 km kende bij de heren Filip Vanhaecke als primus, terwijl Trui Taillie het pleit in haar voordeel beslechtte bij de dames.

2853- De Handbooggilde Willem Tell vierde haar eeuwfeest met een dagvullend feestprogramma. De nieuwe vlag werd ingewijd, meter was Dina Naert en Jos Verbeke nam het peterschap op zich. Na de mis werden de feestvierders ten Stadhuize ontvangen. Bertrand Nolf schetste het belang en de plaats van de handboogschutterij onder de verschillende categorieën sportbeoefening.

2854- Eind september werden enkele CM-bestuursleden van Izegem vereremerkt : oud-burgemeester Florent Vandenberghe ontving de gouden palmen in de Kroonorde voor 50 jaar inzet. Urbain Lybeer ontving de zilveren palmen voor 40 jaar inzet. Dit was eveneens het geval voor André Deprez (50 jaar dienst). Verder werden ook R. Vanhauwaert , Maurits Vroman, R. Bogaert, Denise Demeester en Rika Vansteenkiste om hun 20 jaren dienst gelauwerd. Gerda Mylle mocht zoveel maal geluk wensen!

2855- Na de Bosmolens kwam het tot een kosterswissel in de St.-Pieterskerk. Gerard Hancke (° Lo, 23.10.27) staat zijn plaats aan het orgel af. Hij volgde de Oude Humaniora te Veurne en werd na ziekte koster te Pollinkhove en slaagde in 1949 voor de Kosterscommissie. Voor een deel bleef hij toch een selfmade man. In 1953 huwde hij met Magdalena Hoet, dochter van koster Karel Hoet en hij volgde zijn schoonvader weldra op te Emelgem. Na 47 jaar (4 jaar en 43 jaar) weet hij nog van geen rusten ! Vrijwilligerswerk in Ooikonde, ziekenbezoek bij de Caritasgemeenschap, helpen in rust- en verzorgingstehuizen zijn nu zijn deel.
Hij werd op 1 oktober opgevolgd door Cyriel Heuninckx (° Leuven, 25.01.57) als koster-organist. Cyriel studeerde aan het Conservatorium te Leuven, te Brussel en te Gent. Hij stond in het muziekonderwijs te Brussel en heeft zich nu te Emelgem gevestigd.

2856- Als preventiecampagne tegen fietsendiefstal startte onze Izegemse politie op woensdag 2 oktober met gratis graveren van fietsen. Een prima idee.

2857- De 19de editie van het Izegemse Kinderparlement kende weer heel wat bijval. De Raadszaal liep vol en de "politici" moesten zich weren bij al dat jong volk! Heel wat vragen en problemen werden gesteld. De Jeugdraad zette ze op papier en zo werden ze doorgespeeld aan de Gemeenteraad voor verder gevolg.

Het jaarlijkse kinderparlement op 5 oktober.

2858- De Hobbytentoonstelling van de Seniorenraad kende een overweldigend succes. Op 12, 13, 19 en 20 oktober kwamen honderden belangstellenden genieten van het hoge kunstgehalte dat tentoongesteld werd.

2859- Voor de 24ste keer geven de Vogelvrienden hun jaarlijkse tentoonstelling. Zo'n 500 vogels waren er te bewonderen op 13 oktober in de parochiezaal van de Bosmolens.

2860- Op 13 en 14 oktober vierde Izegem weerom een eeuwelinge en wel : Elisabeth Tibau. De viering had plaats in Maria Rustoord. Een mooie mis en felicitaties vanwege het Stadsbestuur, de overheden van het OCMW en het verzorgend personeel samen met de familie en kennissen maakten er een mooie tweedaagse van !

2861- José Wylin ontving de jaarlijkse, door stad Izegem uitgeloofde, Cultuurprijs. José (° Kortrijk, 9.01.53) studeerde te Izegem en te Torhout. Later behaalde hij het diploma van muziekpedagogie te Gent. Hij geeft Nederlands, Engels en Duits in het St.-Jozefscollege. Langs Die Boose om, kwam hij ertoe het West-Vlaams Volksorkest te stichten. Oude stukken werden opgediept, opzoekingen in allerlei archieven leverden bruikbaar materiaal en na bepaalde tijd veranderde de naam van het spelend gezelschap in "De Kleine Compagnie".
Een eerste CD vond zijn weg, zelfs over zee tot in Amerika en Japan. En José blijft rusteloos verder zoeken en musiceren. De trofee berust in goede handen. (zie ook de aparte bijdrage in dit nummer).

2862- Op vrijdag 18 oktober steld dr. J.M. Lermyte zijn nieuw boek "Een eeuw Middenstandsleven te Izegem" voor, een kanjer van 415 blz., rijk geïllustreerd. Een uitgelezen publiek beluisterde ook naar Antoine Mallisse die veel archief- en tentoonstellingsmateriaal had verzameld en naar oud-minister Bourgeois die het belang van deze geschiedenis onderstreepte.

2863- In het Emelgems Trefpunt ging in het weekend van 19 oktober de eerste Parkietenshow door. Een massa liefhebbers konden hun hartje ophalen aan de 400 tentoongestelde prachtexemplaren.

100-jarige Elisabeth Thibau.

2864- Dichter-priester Roger Verkarre, rasechte Izegemnaar, heeft zijn eerste dichtbundel, "De ogen dicht een danser" laten verschijnen. E.H. Verkarre was zijn leven lang leraar aan de Torhoutse Normaalschool en het Regentaat. Zijn werk werd uitgegeven bij het Torhoutse Davidsfonds.

2865- De Izegemse Boekenbeurs kende opnieuw een onverhoopt succes. Van 1 tot en met 11 november kende de beurs, niettegenstaande een andere locatie (St.-Jozefscollege), zeer veel bezoekers. Er was veel interesse, veel verkoop en lovende woorden voor het opzet. Wie wenst nog meer ?!

2866- Ook op 1 november vierde Die Boose zijn 40 jarig bestaan. Een prachtig jubileumvoorstelling ging door in het Auditorium waar Minister Luc Martens de feestrede hield. Het opgevoerde spektakel hield een volle zaal in de ban en kreeg terecht een langdurige ovatie.

2867- Op maandag 4 november ontvingen 3 Izegemnaars de medaille van het Carnegie Hero Fund : Christ Vangheluwe, Ronny Goethals en Etienne Goemaere. Stuk voor stuk wisten zij door hun kordaat optreden, niet zonder gevaar voor eigen leven, dit van een ander te redden. Het Schepencollege en de Gemeenteraad huldigden hen terecht !

2868- De rij Izegemse honderdjarigen groeit verder ! Woensdag 6 november werd Maria Cras een eeuw jong! Zij is afkomstig van Waregem (°6.11.1896), huwde met de gekende Raymond Gasquet uit het slotenmakersbedrijf in de Gentsestraat. Maria wenste weinig tramelant rond haar verjaardag en haar verlangen werd ingewilligd.

Volkskunstgroep Die Boose : 40 jaar jong.

2869- De Izegemse Stadsfanfaren huldigden o.a. twee van hun trouwste muzikanten : Sylvain Seynaeve en Roger Vanwynsberghe. Dit wegens hun 60 jaar ononderbroken spelend lid-zijn. Deze hulde had plaats op het jaarlijkse St.-Ceciliafeest.

2870- De Civiele Bescherming vierde haar jaarfeest en huldigde enkele verdienstelijke leden : voor 40 jaar dienst : R. Boudry, H. Degraeve, G. Franco en M. Rommel. Voor 30 jaar dienst : W. Belaen, G. Durant, C. Everaert, V. Noppe, R. Rebry, R. Vangheluwe, G. Vanhaverbeke en H. Vens.

2871- De Emelgemse Kaafjesstoet kende met ruim 100 deelnemers een grote bijval.

2872- De Pekkers reikten hun "Award" uit aan Roger Blondeel, voorzitter van de Wijkraad De Mol. Hiermede zet Roger de reeks voort bestaande uit Raymond Werbrouck, E.H. Alb. Maertens, Maurice Vandommele, Walter Bruyneel, Henri Parmentier en Dirk Boëhme. Voorwaar een betekenisvolle reeks.

2873- Een vertrouwd gezicht heeft Izegem verlaten. Carlos Lagae, een eminent vertegenwoordiger van de Gemeentebelangen, nam na 10 jaar actieve politiek, afscheid om familiale redenen en verhuist naar Waregem. Hij was een man uit één stuk, die zich ten volle inzette voor de jeugd, feestelijkheden en ontwikkelingssamenwerking. Op 25 november werd hij opgevolgd door Gerard Vankeirsbilck uit Kachtem. Gerard blijft tevens lid van het OCMW.

2874- Mandelgalm startte het toneelseizoen met "Motie van wanorde" van Ray Cooney, een komedie, onder regie van Ronny Dewaele. Een kasstuk dat zeer veel volk lokte.

2875- De Koninklijke Harmonie van de Congregatie huldigde bij haar Ceciliafeest enkele verdienstelijke muzikanten : Hendrik Maes, 35 kaar muzikant met ereteken In Veterani Honorem met gouden palmen. Filip Monteyne en Bernard Geldhof werden eveneens gehuldigd maar met de zilveren palmen voor 25 jaar muzikant.

2876- Op Wapenstilstand, 11 november, ontving Jules Pattyn de medaille van Ridder in de Orde van Leopold II. Jules is een onvervalste vaderlander die heel wat lotgenoten wist te helpen en bij te staan.

2877- Vrijdag 22 november had de prijsuitreiking plaats van de Stedelijke Bebloemingswedstrijd. Walter Windels en Maria Berouw waren de sterkste laureaten, maar Jozef Busschaert, Omer Cools, Hilda Desmet, Willy Vervaeke, Marie-Louise Vanacker en Rudy Deblauwe hadden ook recht op een eerste prijs.
Te Kachtem werden ook de prijzen uitgereikt en daar waren A. Biesbrouck, R. Huysentruyt, W. Devolder en J.-P. Deschepper de laureaten.

2878- De "Overwinders in Eendrachtigheydt" voerden "Het Huis van Bernarda Alba" van Garcia Lorca op met groot succes. Bij deze gelegenheid werden twee spelers in de bloemen gezet om hun 50 jarig toneelcarrière : Annie Vansteenkiste en Willy Segers.

2879- Het vernieuwde Kachtemse "Kruis Debaene" in de St.-Jansstraat werd op zaterdag 23 november plechtig ingewijd door pastoor H. Delvoye. Een grote schare volk woonde de plechtigheid bij.

Onthulling van het kruis De Baene op 23 november.

2880- Vrijdag 29 november had in de Erasmuszaal van de bibliotheek de opening plaats van een uitwisselingsexpo met werk van zes Poperingse kunstenaars : N. Boudry, Mart. Depla, W. Gryspeerdt, Mart. Platteau, P. Reniere en A. Vandevoorde. Geert Orgaer, voorzitter van de Stedelijke Raad voor Cultuurbeleid, leidde hen in. De expo duurde tot 15 december.

2881- Het Izegemse Comité voor de Seniorendag heeft een nieuwe voorzitter in de persoon van ABVV-boegbeeld Walter Deprauw.

2882- De Izegemse Brandweer mocht op haar Ste.- Barbarafeest het heuglijk nieuws ontvangen dat de ladderwagen (prijskaartje ± 22 miljoen fr.) besteld is. Enkele leden werden door de burgemeester vereremerkt:. gouden medaille Leopold II voor dertig jaar dienst aan Laur. Peirs en Tillo Werbrouck. zilveren medaille aan W. Decruy en burgerlijke medaille eerste klasse aan Ger. Raedt. Romain Decroix werd tevens bevorderd tot onderluitenant.

2883- Tijdens het jaarfeest van Club 3 't Kartouchke werd Gerard Dekeyzer door voorzitter Frans Pareit in de bloemen gezet voor zijn jarenlange inzet ten bate van de Emelgemse gemeenschap.

2884- Izegem bezit nu ook een "crisis-woning" en wel in de Dweersstraat 7. Dit is een initiatief van het Izegemse OCMW in samenwerking met "Wonen Werken", het Sociaal Verhuurkantoor en de Izegemse Bouwmaatschappij. Gezinnen die plots geconfronteerd worden met een crisistoestand weten nu onmiddellijk waarheen ze kunnen voor een korte tijd.

2885- Eind november vierde Ten Bos zijn twintigste verjaardag, bescheiden maar niettemin hartelijk! Mettertijd evolueerde de structuur en mogen we stellen dat Ten Bos een echt ziekenhuis is geworden maar voor welbepaalde categorieën. Directrice Chris Desloovere en OCMW-secretaris Frits Herreman staan ervoor in dat de RVT-afdeling met daarbij de Sp- afdeling op verdiep 1 en 2 en de G-afdeling op verdiep 3 uitstekend functioneren.

2886- Zaterdag 1 december mochten vijf Izegemnaars het ereteken van Laureaat van de Arbeid ontvangen uit de handen van Burgemeester W. Verledens : Dirk Notredame, Marnix Scheldeman en Willy Vermeulen, allen brons. Hendrik Desmet en Marnix D'Haene ontvingen beiden zilver.

2887- Woensdag 18 december werd onze olympische judo-kampioene Ulla Werbrouck uitgeroepen tot Sportvrouw van het jaar 1996 !

VAN DE BOEKENPLANK

Het Izegemse dialect

In 1996 verscheen bij de uitgeverij Emiel Decock van Aartrijke *Ook koett'n en ool doen. Het dialect van Midden-West-Vlaanderen*. Het werk werd geschreven door Jerome Clinckemaillie, telt 206 bladzijden en kost 710 frank. De tweede druk is bijna uitverkocht.
Omdat veel zogenaamde Izegemse woorden in ruimere geografische kring worden gebruikt, kunnen we deze studie aanbevelen. We doen dit al even graag met het volgende werk, waarop we wat dieper ingaan.
In november 1996, verscheen bij de Izegemse drukker-uitgever Jan Bogaert *1001 maal Izegems. Tweede uitgave*. De auteurs zijn Rudy Balcaen, Jan Bogaert en Ward Bogaert. Het werk telt 143 bladzijden en is een vermeerderde uitgave van een gelijknamig werk dat in november 1994 verscheen, toen half zoveel bladzijden op wat kleiner formaat telde, en als auteurs ook Patrick Cneut en Patrick Vercruysse vernoemde. De geslaagde tekeningen waren in de eerste uitgave van de hand van Tom Lesaffer, dit keer ook van Luc Guilbert. De titel mag niet letterlijk opgevat worden: de eerste keer telde het werk zo'n 1200 woorden en uitdrukkingen, nu rond de 3000 woorden en een vierhonderdtal uitdrukkingen. Deze tweede uitgave bevat o.a. ook een hoofdstuk gewijd aan de Izegemse grammatica en kost 495 frank.
Het werk vloeide voort uit het tafelen van enige gezinnen, waarbij steeds dialect gesproken werd. Op een bepaald moment werden de vele 'Izegemse' woorden en zegswijzen dan maar eens opgeschreven, zonder veel wetenschappelijke pretentie. Het werkje was vlug uitverkocht. Niet alleen daarom drong zich een tweede uitgave op, ook al omdat zoveel lezers reageerden en woordenlijsten binnenstuurden. De uitgever had trouwens een tweede uitgave voorzien, want op p. 69 schreef hij in 1994: "*We zijn er ons echter van bewust dat nog zeer veel woorden, gezegden en spreuken uit het Izegems niet in deze lijst voorkomen. Daarom doen wij een beroep op u om ons deze aanvullingen te bezorgen, zodat wij ze dan in een latere uitgave kunnen opnemen*". Deze keer staat dit nawoord er niet meer bij. Mis dus de tweede uitgave niet, want er komt geen derde! Het werk is te koop bij Jan Bogaert, Onze-Lieve-Vrouwestraat 20, 8870 Izegem.

JML

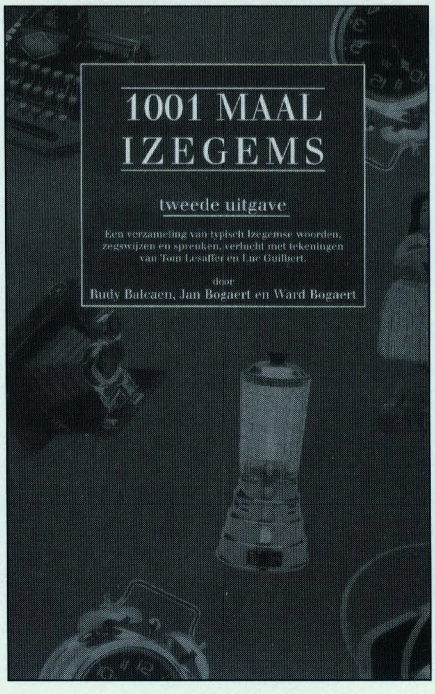

Een eeuw Middenstandsleven in Izegem

Van de hand van onze voorzitter, dr. Jean-Marie Lermyte verscheen opnieuw een werk over Izegem.
Vroeger redigeerde hij o.a. de *Geschiedenis van Izegem* en was hij auteur van *Geworteld en vertakt, Gedeelde Eenheid* en *Het Blauwhuis en Izegem.*
Dit keer neemt hij de lezer mee naar de derde christelijke "stand", de middenstand.
Via de Katholieke Burgersbond en de concurrerende Middenstandsbond groeide na de Tweede Wereldoorlog de Izegemse afdeling van het Nationaal Christelijk Middenstandsverbond.
Daarbij werden heel wat nevenactiviteiten, initiatieven en dergelijke onder de loupe genomen.
Voor Izegemnaren zullen de handelsbeurzen, de verkoopacties, Izegemse Batjes en zo meer vertrouwd in de oren klinken.
Ook de middenstandswerking in Emelgem en Kachtem werd niet vergeten.
Maar zoals het een echte historicus past, durft hij ook de initiatieven van beroepsverenigingen die een eigen koers varen buiten het NCMV, opnemen in het werk.
In dit 26 hoofdstukken tellende boek komen ook het Middenstandssecretariaat en het Sociaal Bureau aan bod.
Het werk had zeker niet geschreven kunnen worden, indien er geen toegang was tot het vele archiefmateriaal. Daarvoor kon de auteur een beroep doen op Antoine Mallisse. Deze legt sedert 1989 een omvangrijk archief aan over alles wat met de Middenstand te maken heeft.
Het werk werd opgedragen aan André Bourgeois, gewezen minister van Landbouw en KMO en Flor Tanghe, voorzitter van het Vormingsinstituut voor Kleine en Middelgrote Ondernemingen in West-Vlaanderen en gewezen voorzitter van NCMV-West-Vlaanderen.
Ook heel wat fotomateriaal kon door A. Mallisse geïdentificeerd worden.
Het ruim geïllustreerde boek telt ruim 400 blz. en werd uitgegeven door het NCMV van Izegem.
Het is te verkrijgen in het Middenstandssecretariaat, Vandenbogaerdelaan 70 te Izegem en kost 1250 fr:

B.B.

NCMV-voorzitter Jos Vande Walle, archivaris en initiatiefnemer Antoine Mallisse en auteur Jean-Marie Lermyte.

Ereleden
Buiten Izegem :

Casier, Jules, Canadastraat 90, 3530 Houthalen
Decock, Albert, Koebroekstraat 11, 8020 Ruddervoorde
Depoorter, Frans, Weggevoerdenlaan 2 bus F2, 8500 Kortrijk
Durant, Gerard, Arsenaalstraat 37, 8000 Brugge
Haspeslagh-Vandeputte, G., Izegemsestraat 20, 8850 Ardooie
Huyghe, Emmanuel, Rodebergstraat 25, 8954 Heuvelland
Maes, Willy, Dwarsstraat 33, 8531 Bavikhove
Matton, Eric, Resedastraat 2, 9920 Lovendegem
Meyfroidt, Armand, Vlasschaardstraat 12, 8770 Ingelmunster
Parret, Carina, Bietenstraat 85, 2400 Mol
Rector Redemptoristen, St.-Alfonsiusstraat 42, 8800 Roeselare
Ronse Chris, Rentmeesterlaan 175, Middelburg (Nederland)
Seynaeve, Edgar, Grote Markt 25/11, 8800 Roeselare
Strynckx, Jan, Rotsstraat 60, 9240 Zele
Vanantwerpen, Lucien, Korenstraat 19, 9800 Deinze
Vandenberghe, Jan, Dovenetelstraat 8, 8770 Ingelmunster
Vandeputte, Emmanuel, Stationsdreef 98, 8800 Roeselare
Vandewalle, Roger, Ingelmunstersestraat 13, 8860 Lendelede
Vanneste, Guido, Tarwestraat 10, 8770 Ingelmunster
Veranneman, André, Ooststraat 199, 8800 Roeselare
Vermandere-Deputter, Geert, Beemd 6 1654 Huizingen

ERRATUM

In *Drie gouden ereburgers van Izegem* in Ten Mandere, nr. 106, 26ste jaargang nr. 3 staat op blz. 46 verkeerdelijk "sponsor Cera" in plaats van "sponsor BACOB". Waarvoor onze excuses !

drukkerij jan bogaert
izegem - ☎ (051) 30 26 59

PEUGEOT

UIT SYMPATHIE

BR-FONDSEN

EEN KLARE KIJK OP BELEGGEN

BANK VAN ROESELARE

JA. CULTUUR LIGT ONS.

Aangesloten bij het West-Vlaams Verbond van Kringen voor Heemkunde

STROBBE 2007 Ontwerp: Stedelijke Leergangen / Izegem